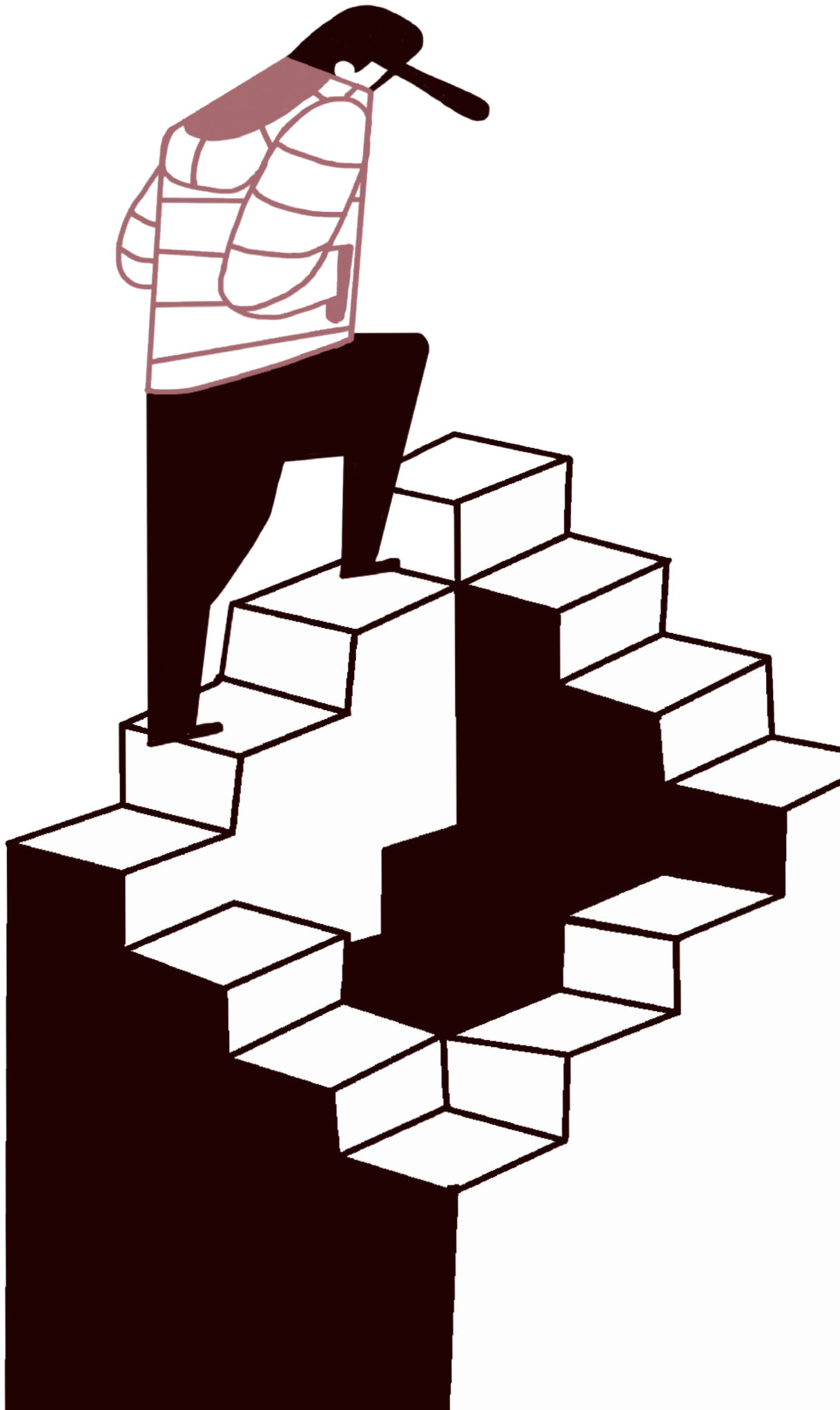

96

**TARDOR
2021**

FULLINFORMATIU

3 | PRESENTACIÓ

4 | TEMA DESTACAT

Tutelats i extutelats d'origen migrant. Què està passant?

14 | COL·LEGI

CEESC, 25 anys al servei de la professió (III)

DEFENSA DE LA PROFESSION: Accions que hem fet des del CEESC Educació Social i Tercer Sector

Procés electoral per renovar la Junta de Govern

AL CEESC ENS HEM PRONUNCIAT: Juliol-Octubre

DONEM VEU ALS COL·LECTIUS: Un nou Col·lectiu professional en l'àmbit dels Serveis Socials?

Barcelona ja té nou Síndic de Greugues

Assemblea General Ordinària

Activa't: el joc del CEESC per descobrir la teva implicació en la professió

22 | OPINIÓ

És el feminisme un simple tema o un autèntic estil de vida?

24 | DOSSIER

AL BLOG DEL CEESC

CONeixEMENT I DISCURS PROFESSIONAL

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL: Saludablement, exercicis que connecten

TASTETS DE LLENGUA: Neologismes útils per a professionals de l'educació social

PUBLICACIONS D'INTERÈS

ASSESSORAMENT JURÍDIC: Agressions a la feina i prevenció de riscos laborals

31 | SERVEIS

La formació

Redueix la teva quota si estàs a l'atur

33 | MIRADES

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA: La poetessa

VIST A LES XARXES

34 | ACTIVITAT COL·LEGIAL

25è Aniversari del CEESC i celebració del #DiaES

IV Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats

39 | AGENDA

Catàleg de Formació i Càpsules

Edita:

Col·legi d'Educadores i
Educatres Socials de
Catalunya (CEESC)

Aragó, 141-143, 4a planta.
08015 Barcelona
Tel. 93 452 10 08
Fax. 93 518 30 54

Redacció: comunicacio@ceesc.cat

Disseny i maqueta: Jordi Sales Roqueta
Il·lustracions: Jordi Sales Roqueta

Impressió: Codipre Arts Gràfiques, SL.
Sabadell
Dipòsit Legal: B-20441/91
ISSN: 1888-4725
Revista periòdica

El Col·legi no es fa responsable de les opinions que no han estat emeses directament pel Col·legi en les seccions que li pertocuen, ni del contingut dels articles que no hagin estat directament organitzats pel CEESC.

En conveni amb:

Diputació
Barcelona

PAULO OUTEIRAL

Educador social, col·legiat 10098. Secretari de la Junta delegada del CEESC del Camp de Tarragona.

El llenguatge és com un mirall per a les societats, però és també un motor de canvi i de transformació social. Fa anys que va calar el concepte MENA per anomenar totes aquelles persones menors de divuit anys que arriben al “nostre territori” soles, sense cap adult de referència que les acompanyi i vetlli pel seu benestar. Aquesta paraula no ha sigut argot exclusiu de les polítiques d'estrangeria; des de la professió n'hem fet ús també per entendre un fenomen en creixement i amb la intenció d'ocupar-nos-en de la millor manera possible. Sense voler, ens hem equivocat. Amb aquestes quatre lletres hem despersonalitzat una part de la infància i adolescència, contribuint a apartar-la del nostre sistema de protecció. Molts grups “polítics” han anat més enllà, i amb una mirada perversa, han tacat encara més el concepte omplint la paraula d'odi i de ràbia. Des d'una mirada reflexiva, toca revisar tot aquest procés per millorar la nostra pràctica i per acompanyar la societat i les seves institucions en la recuperació d'una mirada justa.

L'administració responsable en matèria d'infància i adolescència tampoc ha sabut donar una resposta garant de dignitat per

als joves migrants. Amb el mantra de veure's desbordada, ha creat recursos específics per respondre amb immediatesa i, possiblement, amb poca eficiència. Equips Funcionals d'Infància especialitzats, concerts amb entitats per crear centres específics, etc. El resultat el tenim davant dels ulls. Els que ahir eren MENA són avui joves migrants sense massa futur. En el millor dels casos, aquesta protecció ha consistit en una transició des d'un recurs residencial a un projecte per a joves extutelats. Amb un currículum ple de Programes de Formació i Inserció (PFI) en restauració, perruqueria o pintura, es veuen novament sols intentant resoldre la seva situació legal en un país al qual continuen sent subjectes despersonalitzats i deseparats, malgrat la seva majoria d'edat. En el pitjor dels casos, situacions que alimenten els processos d'odi i de rebuig social ressonant a la premsa sensacionalista. La professió tampoc n'ha sortit ben parada en aquest procés. Contractacions precàries i molt de cansament a l'esquena.

En aquest *Full Informatiu* trobem una oportunitat per continuar reflexionant tots plegats sobre aquest tema: la situació actual dels joves migrats extutelats. Us desitgem una bona lectura i que sigueu motor de canvi! En paraules d'Arcadi, erradiquem un sistema injust i assassí. ●

TUTELATS I EXTUTELATS D'ORIGEN MIGRANT. QUÈ ESTÀ PASSANT?

El tema destacat d'aquest *Full* l'hem dedicat a la situació en què es troben actualment els joves tutelats i extutelats d'origen migrant. I amb més raó, ara, que hi ha hagut un canvi en la legislació. Us oferim el punt de vista d'un advocat expert en la matèria, de dos professionals que treballen amb aquest col·lectiu, i la d'un educador social, membre d'una UCAE.

1 COM AFECTA EL CANVI DE LEGISLACIÓ ELS JOVES EXTUTELATS?

Albert Parés. Advocat social de l'Associació Noves Vies.

Formador en dret dels menors immigrants no acompanyats.

Per molts és coneguda la situació dels joves estrangers de més de 18 anys que han estat tutelats per la DGAIA.

Quan una persona menor d'edat estrangera arriba a Catalunya i es troba en situació de desemparament, automàticament és tutelada per la DGAIA. Aquest fet implica que el menor d'edat està sota la responsabilitat de la Generalitat que ha d'exercir les funcions de mare i pare.

Una vegada el menor està al centre (qualsevol tipus de centre), cal tramitar una autorització de residència amb treball. No cal esperar cap més tràmit ni cap document més: només pel fet d'estar sota la protecció de la DGAIA ja s'ha de tramitar una autorització de residència amb treball. Soc conscient que he posat "s'ha de" i no "es pot"; també soc conscient que he posat "no cal esperar". Amb això què vull dir? Senzillament dos aspectes:

- No hem d'esperar a tenir passaport del menor, no hem d'esperar que se'n declari la tutela, ni hem d'esperar 3 mesos... només hem d'esperar a presentar la sol·licitud de residència immediatament.
- Tenim l'obligació de tramitar l'autorització de residència ja que així ho imposa la normativa d'estrangeria: no pot succeir que un menor hagi estat sota la protecció de la Generalitat i no se n'hagi tramitat cap autorització de residència. És una deixadesa de funcions. Podem pensar que una mare o un pare no tramitessin el DNI d'una filla o un fill en arribar als 18 anys?

També he estat conscient quan he afirmat que s'ha de sol·licitar una autorització de residència amb treball, ja que des de l'any 2020, les oficines d'estrangeria quan concedeixen una autorització de residència a una persona menor d'edat li atorguen automàticament també una autorització de treball. Tanmateix aquesta autorització de treball (que tècnicament es diu 'excepció a l'autorització de treball') només és vàlida fins als 18 anys, moment

en el qual perden l'autorització de treball i es troben automàticament en situació de residència sense treball.

En aquest punt, per tant, el jove es troba que de cap de les maneres podrà formar part de la nostra societat ja que no se li facilita poder realitzar una activitat laboral.

Per si no fos poc, l'any 2018 i 2019 el Tribunal Supremo va emetre dues sentències que posen més traves a aquests joves: s'hi exigeix que el jove, en assolir els 18 anys i haver de sol·licitar la renovació de la seva autorització de residència, acrediti que té uns ingressos equivalents al 100% de l'IPREM (indicador públic de renda d'efectes múltiples), que són actualment 564,90 €.

Per tant, ens trobem que un jove de 18 anys que de menor ha estat sota la protecció d'una administració pública i ha pogut treballar fins als 18 anys, després d'aquesta edat no podrà renovar-ne l'autorització ja que el gran dubte és: com pot acreditar un jove de 18 anys uns ingressos de 564,90 € sense tenir en compte els ingressos que provenguin de l'assistència social?

Segons el meu parer és un criteri IMPOSSIBLE d'obtenir.

Com s'ha volgut solucionar aquest tema? Amb el nou reglament d'estrangeria que modifica els articles que regulen les autoritzacions de residència dels menors que estan i han estat sota la protecció de la DGAIA. La referència normativa és la següent:

Real Decreto 903/2021, de 19 de octubre, por el que se modifica el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009, aprobado por el Real Decreto 557/2011, de 20 de abril publicat al BOE núm. 251 del dimecres 20 d'octubre de 2021.

El nou reglament d'estrangeria modifica els articles que regulen les autoritzacions de residència dels menors que estan i han estat sota la protecció de la DGAIA.

Aspectes més rellevants d'aquesta modificació:

Respecte dels menors que estan sota la protecció de la DGAIA

- No és necessària la tutela per a sol·licitar l'autorització de residència (aquest aspecte ja hi era anteriorment).
- El termini màxim per a sol·licitar la residència serà de 90 dies. No és un termini a esgotar.
- Qui pot sol·licitar la residència:
 - DGAIA.
 - Oficina d'Estrangeria.
 - *A instància de part*: el mateix menor o un advocat designat pel menor.
- Documents necessaris:
 - Passaport.
 - Si no es disposa de passaport, se sol·licita a la vegada una cèdula d'inscripció.
 - Per a tramitar la cèdula d'inscripció es demana un informe de la DGAIA on s'afirmi que el menor no pot ser documentat pel seu país.
 - Acreditar que està sota la protecció de la DGAIA.
- La resolució es notificarà al menor directament en el termini d'un mes.
- L'autorització de residència serà amb autorització de treball per realitzar: *aquellas actividades que, a propuesta de la entidad de protección de menores, favorezcan su integración social.*
- Durada de la residència i treball: 2 anys.
- L'autorització de treball té la mateixa durada que la de l'autorització de residència. No finalitza com fins ara quan es compleixen els 18 anys.
- Una vegada finalitza la vigència d'aquesta residència, si continua sent menor d'edat, es renovarà per 3 anys més. S'entén que serà també amb treball.

Comentaris:

- El més destacable està en què la DGAIA no pot presentar la sol·licitud de residència a favor d'un menor més tard dels 90 dies.
- L'autorització de residència incorpora l'autorització per treballar que tindrà la mateixa durada que l'autorització de residència.
- Continua afirmant que l'autorització de treball serà per a aquelles feines que afavoreixin la integració del menor d'acord amb el criteri de la DGAIA.
- La durada de la primera residència serà de 2 anys i la renovació que es tramiti mentre és menor d'edat serà de 3 anys.
- No acaba de deixar clar si el mateix menor d'edat pot fer la sol·licitud de residència però sí que puc afirmar que ho pot fer ell o algun advocat que ell designi.
- És molt important destacar que la notificació de la concessió de la residència es farà directament al menor d'edat.

Respecte dels joves que han estat sota la protecció de la DGAIA i assoleixen els 18 anys i han de renovar la residència

- Cal acreditar mitjans econòmics. Es podrà fer d'alguna de les següents maneres:
 - Acreditant uns ingressos equivalents al 100% de l'Ingrés Mínim Vital, que al 2021 és de 469,93 €. Es tindran en compte els següents ingressos:
 - nòmines,
 - ajudes socials,
 - qualsevol altre quantia.
 - Acreditant-ne el sosteniment a través d'un programa desenvolupat per una institució pública o privada.
- En cas de tenir antecedents penals, s'ha de valorar si s'ha complert la condemna, si ha estat indultat o si se li ha concedit la suspensió de la pena privativa de llibertat.
- S'ha de tenir en compte l'informe d'integració emès per la Generalitat.
- S'han de tenir en compte informes positius que la DGAIA emeti on es faci constar l'esforç d'integració del jove, la continuïtat dels estudis o formació que estigui realitzant i, en el seu cas, la incorporació efectiva o potencial al mercat de treball.
- S'han de tenir en compte informes emesos per altres entitats públiques o privades sobre objectius educatius, programes d'inclusió sociolaboral que hagi finalitzat o estigui cursant.
- La durada de la renovació serà de 2 anys.
- S'hi inclourà una autorització per treballar.

Comentaris:

- Per renovar la residència, els majors de 18 anys podran acreditar els ingressos econòmics tant si provenen d'una activitat laboral, com d'ajudes públiques i privades. Per tant, per acreditar ingressos econòmics ara s'utilitzarà un criteri més ampli.
- S'imposa l'obligació de tenir en compte la inserció del jove: amb informes de la DGAIA, de la Generalitat i de qualsevol altre entitat privada o pública.
- El jove continuarà amb una autorització de residència amb treball.

Respecte dels joves que han estat sota la protecció de la DGAIA i assoleixen els 18 anys i no han obtingut una autorització de residència

- Podran demanar dins dels 90 dies posteriors als 18 anys una autorització de residència de caràcter excepcional si reuneixen els següents requisits:
 - El jove hagi estat sota la protecció de la DGAIA.
 - S'aporti un certificat emès per la DGAIA on consti que el jove ha participat en accions formatives i activitats programades per la DGAIA per afavorir la seva integració social.
 - O, en el seu defecte, es podrà acreditar aquesta inserció social a través de qualsevol institució privada on es faci constar que està estudiant o realitzant programes d'inclusió sociolaboral.
 - Podrà ser superior a 90 dies quan, per exemple, s'estigui pendent d'una sentència de determinació edat.
- Requisits:
 - Acreditar mitjans econòmics equivalents al 100% de l'ingrés mínim vital.
 - Acreditar mitjans econòmics a través d'un programa d'una institució pública o privada.
 - No tenir antecedents penals.
- Característiques de la residència:
 - Residència amb treball.
 - Durada de 2 anys.
 - Es renovarà si es compleixen els mateixos requisits.

Residència de joves d'entre 18 i 23 anys i que no gaudeixin de residència actualment

- Joves que han estat sota la protecció de la DGAIA.
- Han d'acreditar que han estat sota la protecció de la DGAIA quan eren menors d'edat.
- Requisits:
 - Acreditar mitjans econòmics equivalents al 100% de l'ingrés mínim vital.
 - Acreditar mitjans econòmics a través d'un programa d'una institució pública o privada.
 - No tenir antecedents penals.

Residència de joves entre 18 i 23 anys i no han pogut renovar la residència

- Podran acollir-se a aquest nou reglament.
- Requisits:
 - Acreditar mitjans econòmics equivalents al 100% de l'ingrés mínim vital.
 - Acreditar mitjans econòmics a través d'un programa d'una institució pública o privada.
 - No tenir antecedents penals.

Residència de joves d'entre 18 i 23 anys i que gaudeixen només de residència sense treball

- Podran sol·licitar una autorització de residència amb treball d'acord amb el nou reglament.
 - S'obtindrà una autorització de residència amb treball.
 - És un tipus de residència que no hauria d'existir ja que cap menor pot arribar als 18 anys i que la DGAIA no hagi tramitat la corresponent autorització de residència. ●
- Comentaris:**
- Serà suficient un informe d'una entitat privada que acrediti la seva inserció i, per tant, ja no serà necessari un informe de la DGAIA.

2 QUÈ FER, QUAN NO ES POT FER RES? L'ACOMPANYAMENT SOCIOEDUCATIU A JOVES MIGRANTS SOLS

Laura Comaposada Llorens, integradora social, treballadora social, educadora social i màster en models i estratègies d'intervenció socioeducativa en infància i adolescència.

Què fer quan els recursos estan desbordats i diversos estudis ens alerten del rejueniment del sense-llarisme i les terribles conseqüències que s'agregen a mesura que s'amplia l'estada en aquesta situació?

Tetuan, Tànger, Barbate, Algesires, Màlaga, Almeria, Cadis, Còrdova, Sevilla, Madrid i, amb un somriure, arribem a Barcelona. El que sembla un llistat aleatori de ciutats, esdevé en realitat, una primera conversa en qualsevol despatx de qualsevol entitat del tercer sector social, on intentem comprendre un dels molts processos migratoris dels joves que acompanyem i el relat que marca el tret de sortida del que esdevindrà l'inici de l'acompanyament socioeducatiu.

Mentre practiquem l'escolta activa, la nostra ment es trasllada al mapamundi per recórrer amb ell els carrers i ciutats que han vist passar la seva adolescència i que ens permeten aproximar-nos a la seva història de vida. Quan aterrem i tornem a mirar enfront, observem un noi nerviós que, amb molt d'esforç, intenta superar les barreres idiomàtiques per explicar el recorregut que l'ha portat fins aquí. Certament, és fàcil deduir que ja ha mantingut aquesta conversa altres vegades, amb altres professionals que ha anat trobant al llarg del seu camí, per la capacitat de sistematitzar i destacar aquells aspectes més rellevants. I creiem que és important tenir-ho present, doncs les relacions que hagi establert amb cada un d'ells portaran implícites les pròpies concepcions sobre les desigualtats socials, el fenomen migratori i una determinada manera d'entendre l'acollida d'adolescents i joves migrants sols, així com el reconeixement dels seus drets.

Enmig d'aquesta anàlisi, és quan retorna aquell pensament recurrent davant de cada acollida, novament estem enfront d'un jove que ha realitzat una migració prematura, en una edat molt primerenca i amb la pèrdua absoluta de referents educatius al costat, sense disposar de recursos personals i materials per fer front a la nova situació en la qual s'enfronta. Encaminant-se a un nomadisme i desarrelament constant que es caracteritza per la circulació continuada per territoris desconeguts, amb el somni de trobar un territori acollidor que, en sortir del nucli familiar, visualitzava com a espai d'oportunitats on poder iniciar una vida plena d'èxits; però la realitat que s'ha trobat ve a ser tot el contrari.

La conversa segueix, i entrem en el segon llistat. Tres cursos de castellà, un curs de cuina amb el títol de manipulació d'aliments, un curs de perruqueria, un altre d'electricitat, també el de magatzem amb el carnet de carretoner, els mòduls d'acollida i un Programa de Formació i Inserció (PFI), tots ells finalitzats. El primer que sobta és la inconnexió en les formacions i la manca d'un itinerari formatiu clar, però llavors caiem en l'escassetat d'oferta formativa per a aquelles persones que no disposen de l'autorització de residència i treball, abocant-les a acceptar qualsevol formació que se'ls posi per davant. I és aquí quan ens veiem amb la necessitat de fer la inevitable pregunta, com està la teva situació documental?

Certament, els darrers anys, joves i professionals, hem anat incorporant com a argot fonamental part del vocabulari jurídic, i en l'entrevista estem preparats per entendre el periple pel qual han passat. Mesures assistencials, proves de determinació d'edat, passaport, tutela, autorització de residència, majoria d'edat, necessitat de renovació de l'autorització de residència i per manca de mitjans de vida propis, denegació, recurs a la resolució no favorable i tornada a la casella de sortida, disposant de la majoria d'edat i estant en situació administrativa irregular.

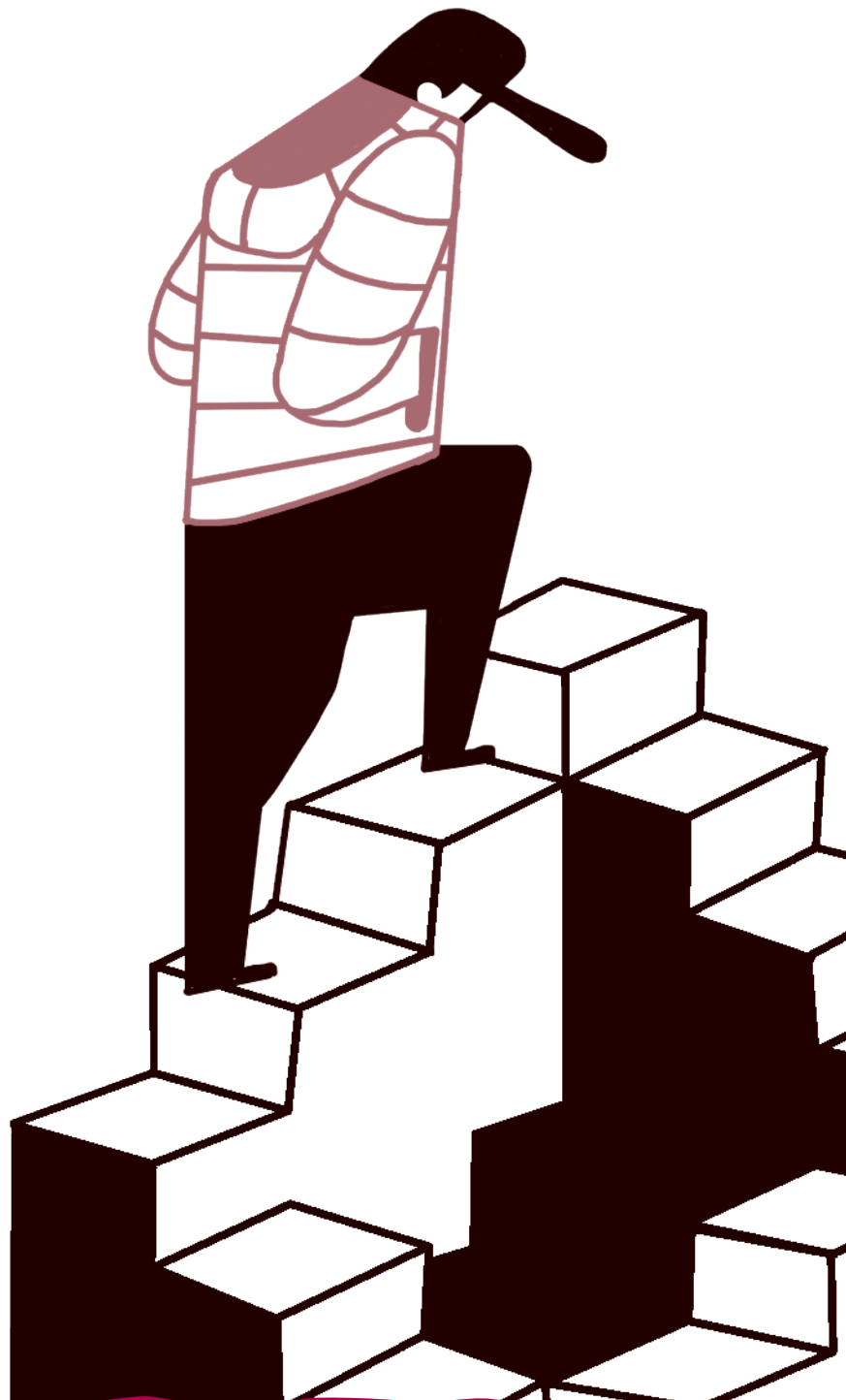
Escoltant-lo, es denota preocupació i frustració, barrejada amb esperança per la reforma del reglament d'estrangeria. I també, s'observa l'estreta relació entre documentació i sistema de protecció. Així que, com si d'un ritual es tractés, és obvi el tercer llistat que encetem, on endinsar-nos en l'àmbit residencial es torna essencial per comprendre la seva situació des d'un vessant integral.

No és estrany que la vinculació institucional comenci en el centre de menors La Concepción, en La Línia (Cadis) o en el centre de menors la Purísima (Melilla), i que, després d'un llarg llistat de recursos residencials dins del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, on destaquen els Serveis de Primera Acollida i Atenció Integral (SPAAI), acabem els recorreguts alternant períodes en situació de carrer i d'altres dins els recursos de la xarxa d'atenció a persones sense llar (Centres de Primera Acollida -CPA-, centres de dia, menjadors socials, serveis de dutxes...). El que mai em deixa de sorprendre és que, en moltes ocasions, sembla que estigui enfront d'un professional, compartint recursos i aprenent-ne d'alguns dels quals que ni tan sols jo n'havia sentit a parlar. I mentre m'abstrec per uns segons de la conversa, endinsant-me en aquest pensament, reconnecto quan apareix la demanda explícita que estava esperant: vosaltres em podeu ajudar a buscar un lloc on dormir? Teniu pisos?

Ràpid, faig un repàs mental. Els nostres recursos residencials estan desbordats i tenim uns trenta joves en llista d'espera, els CPA estan tardant aproximadament 4 mesos en donar resposta i per les coordinacions que faig amb altres entitats, em consta que estan igual o pitjor que nosaltres. I és aquí on novament m'envaeix la terrible pregunta, què fer, quan no es pot fer res? Què fer quan els recursos estan desbordats i diversos estudis ens alerten del rejueniment del sensellarisme i les terribles conseqüències que s'agregen a mesura que s'amplia l'estada en aquesta situació i, al

mateix temps, observem que no es desenvolupem polítiques públiques per a fer-li front? Com desenvolupem un acompanyament socioeducatiu real quan prevalen els drets bàsics i ni tan sols podem cobrir aquelles necessitats més essencials?

Certament, són molts els reptes que com a col·lectiu professional, entitats del tercer sector, administracions públiques i societat en general hem d'afrontar si realment volem desenvolupar un acompanyament holístic per aconseguir una plena integració d'aquests adolescents i joves. I només serà possible si hi ha un compromís ferm que es materialitzi amb polítiques públiques encaminades a donar resposta a aquest conjunt de necessitats.

3 I QUAN ARRIBEN A LA MAJORIA D'EDAT, QUÈ?

Mario González, col·legiat 9702. Psicòleg habilitat com a educador, actualment educador social en pisos tutelats.

Les motxilles que carreguen els joves immigrants tenen butxaques molt fondes i un cop arriben al seu Dorado particular, s'han emplenat injustament de pesades pedres.

Després d'una llarga experiència com a educador de menors d'edat d'origen estranger, no puc més que mostrar la meua incredulitat amb tot el que he vist en els últims anys. Des de polítiques estatals improvisades, amb una indissimulada aversió a l'estranger no europeu, fins a empreses -sinònim de lucre- amb permís autonòmic per amuntegar joves.

En determinades èpoques hi ha hagut "quotes d'immigració" on demanaven treballadors, sense adonar-se que el que arribaven eren persones que tenien la intenció de ser ciutadans; almenys els formaven a l'estranger per poder ser importats i contractats. En l'època que ens toca viure, la societat ni tan sols els ha demanat, però estan aquí i el seu dret és que els cuidem i la nostra obligació és fer-ho. No obstant això, no hi ha hagut pedagogia amb la societat per entendre-ho. Veiem com la justícia vàlida el discurs malintencionat de partits d'extrema dreta, com es perverteix l'acrònim MENA per desnaturalitzar tot un col·lectiu heterogeni, atribuint-li una conducta delictiva que, en tot cas, és minoritària. Però també hem patit polítiques de l'administració on aquests nois amb delictes i amb actitud molt conflictiva

continuaven eternament als centres, generant un clima inadmissible tant per als residents com per als professionals. S'ha trigat molt a entendre que no es pot fer educació social a centres amb 30 o més residents. Que cal un pla interdepartamental entre Protecció, Habitatge, Educació i Treball per preparar adequadament els nois i noies en aquesta situació per tal de crear actius socials a disposició de tot el territori nacional i per evitar guetos a determinades ciutats.

D'altra banda, s'ha explorat molt poc la via de famílies d'acollida, a canvi de prestacions, amb supervisió professional. No oblidem que les carències emocionals són la tònica d'una edat difícil *per se* per a qualsevol adolescent i que aquesta opció normalitzaria més la situació ja que conviurien en una estructura que ja coneixen.

Ara bé, amb 18 anys, què fem? Els joves afortunats que són acceptats al pla d'habitatge cospen de seguida que l'actuació amb ells és molt diferent. El nostre rol com a professionals difereix del dedicat als menors d'edat en el fet que no els hem de mastegar les seves obligacions, els hem d'orientar i deixar que s'equivoquin. Els nostres nois (ho sento, no els puc dir usuaris), sense una presència educativa constant, com s'han acostumat durant anys, han de ser capaços d'organitzar el seu dia sense una exigència immediata i concreta, sense graelles de tasques o puntuacions diàries.

El format reduït d'ocupants és òptim per treballar multitud d'aspectes, com fer *role-playing* sobre entrevistes de treball i, el més important, establir vincles basats en la confiança des d'una òptica menys controladora. Els orientem a saber estalviar, a manegar-se amb l'administració, a la gestió de les compres i despeses quotidianes. També a conèixer associacions de joves, clubs esportius, a sortir del seu entorn conegut i, com no, discutim molt sobre multitud de temes i també -per mi una qüestió clau-, riem molt. Soc un ferm defensor del sentit de l'humor com a eina sanadora, d'omplir l'existència de moments positius que facin de contrapès en aquesta motxilla.

I és en aquest punt on, passada l'efervescència adolescent, s'adonen de la crua realitat: no estan ben preparats i la societat en general no els perdona la seva aparença. I és que a la societat no hi ha referents racialitzats més enllà d'algun futbolista o del món de l'espectacle. No hi ha presentadors

de telenotícies, ni policies, ni polítics. I no els hi haurà mentre no hi hagi una valenta política de discriminació positiva, mentre els immigrants no tinguin dret a vot.

El salt de la qüestió educativa a la social no és gratuït; no podem obviar que la pressió social cap a ells és molt gran. També la de les pròpies famílies; cal no oblidar que la primera raó per la qual una família accepta trencar la unitat és per sobreviure econòmicament. Després de tres o quatre anys, encara no poden enviar diners a casa, ni tan sols quan comencen a rebre una prestació.

A pesar dels nostres esforços, encara els queda una nova espasa de Damocles, els 21 anys. Aquí acaba tot ajut (pròrroques a part) de l'àrea de suport al jove i, malauradament, pocs estan en condicions de valdre's per si mateixos.

Incomprensiblement, la reforma del reglament d'estrangeria ha trigat anys a posar solució (parcial) a una greu injustícia: després de la majoria d'edat les condicions per obtenir un permís de treball són draconianes. La posada en marxa planteja moltes incògnites... es trigarà molt a resoldre-les? Prioritzaran a aquells o aquelles que tenen precontracte laboral? I no menys important, què succeirà amb les prestacions als joves extutelats si ja tenen possibilitat de treballar?

Considero que la supervisió s'ha d'oferir d'igual manera, indistintament que treballin o no. No oblidem que són majors d'edat i tenen la potestat de deixar el Pla quan vulguin. Les exigències han de ser molt semblants, doncs les dificultats i entrebancs per trobar feina els tindran igual, per no parlar dels joves que decideixen seguir estudiant algun cicle formatiu. En tot cas, confio que aquests nous drets els permetran anar assolint la ciutadania, amb els seus deures i drets, i permetre's el tan enyorat rencontre amb la família i poder tornar plens d'energia a menjar-se el món.

Arribats a aquest punt, només tinc sentiments d'admiració per aquests marrecs sorollosos i insolents, a qui desmuntaves amb un somriure. S'han fet grans i volaran i, m'imagino que, com a totes les companyes i companys de professió, ens reconforta saber que en algun moment hem estat importants per a ells.

Passada l'efervescència adolescent, s'adonen de la crua realitat: no estan ben preparats i la societat en general no els perdona la seva aparença.

4 UNA REFLEXIÓ A PARTIR DE L'EXPERIÈNCIA

Toni Rubio, educador social, col·legiat 9680. És formador i mediador familiar sistèmic.

Membre de família acollidora professional en Unitat de Convivència d'Acció Educativa (UCAE).

Fins que els lleons no tinguin els seus propis historiadors, les històries de cacera sempre glorificaran el caçador.

Proverbi africà

Si entrem a la pàgina web del Departament de Drets Socials i busquem DGAIA, podem llegir la següent definició: “organisme que promou el benestar de la infància i l'adolescència en alt risc de marginació social amb l'objectiu de contribuir al seu desenvolupament personal. També exerceix la protecció i tutela dels infants i adolescents desamparats”. I si busquem les funcions que ha de complir, veurem que, entre d'altres, figura la de “protegir i tutelar els menors desamparats, assumir la seva guarda en els supòsits establerts per les lleis, i executar les mesures d'atenció proposades per a cada un d'ells”.

Segons el Diccionari de la llengua catalana, la paraula tutela significa “que té algú sota la seva protecció” i de la paraula cuidador diu “és aquell qui té cura d'algú”. És evident que en les dues definicions hi ha una diferència notable encara que pugui semblar que podria passar per un mateix acte. El “que”, que acompanya a tutela, és una conjunció de subordinació i el “qui”, que acompanya a cuidar és un pronom equivalent a una persona.

Amb això vull diferenciar la responsabilitat que assumeixen, per una part, l'administració, una responsabilitat que delega en altres; i, per una altra, els professionals que som cuidadors d'aquests nens o adolescents tutelats i que rebem un encàrrec específic que doni resposta a les lleis o decrets sobre infància i adolescència.

Fet aquest preàmbul, no em surt res més que mostrar la meua decepció i la meua impotència davant l'administració durant aquest 11 anys que estem fent de pares acollidors professionals. Per moltes raons, però aquest article va de tutelats i extutelats immigrants i em cenyiré exclusivament a l'experiència en aquest tema en concret.

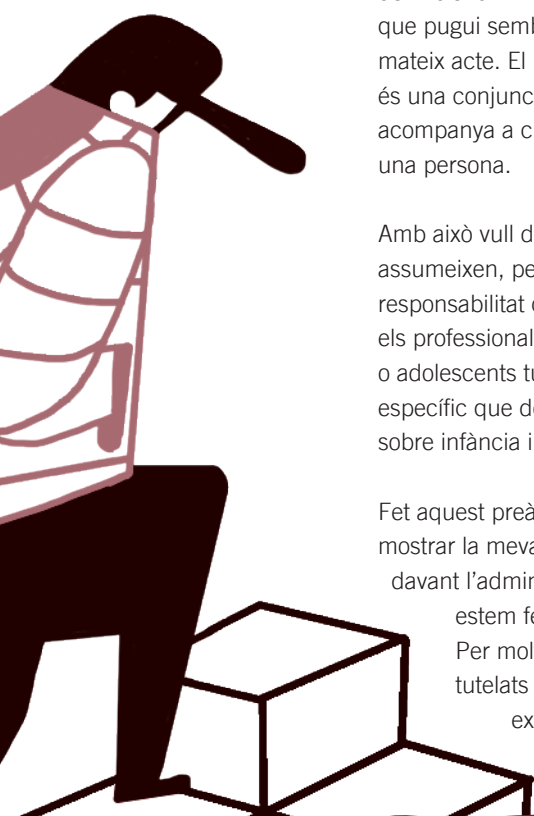
El fet de ser UCAE (Unitat Convivencial d'Acció Educativa) i, per tant, acollidors professionals, ens ha donat una perspectiva molt més àmplia davant d'un problema bàsicament sistèmic i ens ha permès incidir i finalment actuar davant d'un problema que afecta molts infants i adolescents acollits de famílies immigrants que, malauradament, desconeixen les lleis al respecte.

Intentaré ser clar, concís i breu.

Tenim tres fills d'acollida d'origen migrant, dos nascuts a Catalunya i un altre, a Itàlia, però que va vindre amb pocs mesos al nostre país. Tots tres, de pares biològics africans; permeteu-me que no en concreti el país. Només arribar a casa, ara fa 11 anys, el nostre neguit al voltant de les seves nacionalitats ja ens va fer començar a preguntar i a demanar informació sobre el tema. *En aquests moments són “apàtrides”, ens van dir. Apàtrides? Però si són nascuts a Catalunya, a la Comunitat Europea... No començaven bé.*

La Convenció sobre els Drets dels Infants en la seva declaració de l'any 1959, incloïa 10 principis bàsics que després es van ampliar. Aquesta declaració es va fer llei l'any 1990. I un dels drets que figura és el de l'article 7: “Dret a tenir nom i nacionalitat”, i concreta: “Tot infant té dret a un nom des del seu naixement i a obtenir una nacionalitat”.

Les preguntes continuaven. Com és possible que la DGAIA tutelés 3 germans, nascuts a Catalunya o Comunitat Europea i que no tinguin nacionalitat? Les respostes per part de la ICIF (Institució Col·laboradora d'Integració Familiar) sempre se centraven en què el país d'origen no té conveni amb el nostre i que era complicat. Doncs, per què no tenen la nacionalitat del país d'origen dels pares biològics? Sense contestar.

Nosaltres, des de la nostra posició de pares acollidors, pressionàvem perquè la DGAIA fes el pas com a responsable de la tutela, però inicialment mai teníem retorn.

I passaven els anys... No podíem viatjar fora de la Comunitat Europea ni a països amb acord Schengen. I cada vegada que havíem d'agafar un vol, ens apartaven de la fila per desconeixement del treballador de torn sobre acolliment i permisos especials i no ens deixaven entrar a l'avió fins que un superior hi donava el vistiplau.

Semblaven traficants o delinqüents.

Va arribar el moment en què la gran iniciava l'institut i vàiem que tot el tema d'intercanvi i viatges de final de curs es complicava. No volíem que fos la diferent, la rara, la indocumentada o a la que apartessin de la fila abans d'embarcar.

El petit, a l'hora de jugar a futbol sempre ha tingut problemes i sempre hem hagut d'anar a la Federació per explicar i aclarir la situació.

Per part de la DGAIA, cap resposta i cap moviment. Per tant, com a cuidadors i com a pares acollidors professionals que vetllem pels drets dels infants vam començar a buscar-hi solucions.

Primer ens vam posar en contacte amb la jurista de l'EFI (Equip Funcional d'Infància) que portava el cas dels nostres fills. Resposta: "no és responsabilitat nostra nacionalitzar-los". Però, no sou els tutors legals? Qui ho ha de fer? "Quan siguin més grans, valorarem". Ja només ens quedava un camí, recollir totes les lleis que ens emparaven i denunciar... Però abans de denunciar-ho, encara vam intentar-ho de nou. A través de la ICIF vam presentar les lleis a l'ICAA (Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció) amb la intenció que aquesta fes de transmissora a qui correspongués. I aquesta vegada sembla que alguna cosa es va moure. Es van posar en contacte directe amb nosaltres per dir-nos que iniciaven el tràmit de nacionalització però que començarien amb la gran i més endavant ho farien amb la resta i que comptéssim que això eren aproximadament 4 anys de tràmits. Personalment li vaig dir que no hi estava d'acord i que els tres germans hi tenien dret i que, per tant, s'havia de tramitar tot junt. Veient l'actitud poc col·laboradora i la desgana que em van transmetre, no vaig dubtar i vaig denunciar la situació al Síndic de Greuges, que va obrir expedient en aquell moment.

Al dia següent em trucava la jurista molesta dient que no eren maneres de fer les coses. Ah! I la vostra sí?

En aquests moments i després de tres anys, només el petit del tres ha estat nacionalitzat. La gran ja té 18 anys i encara n'estem pendents, igual que amb la seva germana, de 14.

Ara a per ara, encara no s'ha complert l'article 7 de la Convenció dels Drets dels Infants ni tampoc les lleis que determinen que la infància tutelada amb un mínim d'anys tutelats i nascuda al país, té dret a la nacionalitat.

Per què la DGAIA no fa les seves funcions com a responsable dels infants de complir o fer complir els drets que tenen?

Per què els cuidadors o acollidors, siguem professionals o no, ens hem de trobar reclamant allò que hauria de fer l'administració?

És realment preocupant que la part executiva que comporta la tutela depengui i respongui als interessos polítics del moment i que, per tant, puguin estar sotmesos als canvis i fluctuacions del moment. I que el seguiment del procés i, per tant, tot el treball fet d'una manera directa amb les famílies, infants, adolescents, abans i després, estigui desmembrat del fet polític.

Política i administració, per un costat, i atenció directa, per un altre, generen dinàmiques que paralitzen l'engranatge i el bon funcionament de tot el procés. Com és possible fer un treball efectiu que doni respostes, si la mirada és diferent o, bàsicament, no hi ha mirada?

Per tant, en aquest moment, i veient que les polítiques d'infància són diametralment oposades a la necessitat d'estabilitat i de continuïtat d'aquestes, és bàsic que la política delegui en els professionals que vetllen pels infants i adolescents, independentment del color del partit que estigui governant en aquell moment. Serà l'única manera d'apropar-nos a la pràctica coherent i eficient de la nostra professió o de les responsabilitats que se'n deriven. ●

Per què la DGAIA no fa les seves funcions com a responsable dels infants de complir o fer complir els drets que tenen?

CEESC, 25 ANYS AL SERVEI DE LA PROFESSIÓ (III)

Terçera i darrera entrega (2013-2021) de la línia del temps del CEESC, en la qual hem volgut desgranar l'activitat més representativa del CEESC en aquests 25 anys d'existència.

2013

1/06. ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA. APROVACIÓ DELS NOUS ESTATUTS DEL CEESC

Aprovació dels Estatuts del CEESC adaptats a la Llei 7/2006, de 31 de maig, de professions titulades i col·legis professionals i estan aprovats per l'Assemblea i la Junta de Govern del CEESC.

2/10. CARNAVAL DE BLOGS

Coincidint amb el #DiaES, es crea el Carnaval de Blogs, del qual ja n'hem celebrat 9 edicions. Hi convidem diferents blogs del món de l'Educació Social a publicar articles i reflexions al voltant d'una mateixa pregunta.

2014

I CONVOCATÒRIA D'AJUTS A INICIATIVES SOCIALS I DE COOPERACIÓ DEL CEESC

L'Assemblea General del CEESC va aprovar destinar l'1% dels ingressos ordinaris del pressupost anual del CEESC a iniciatives socials i de cooperació. El CEESC entén la cooperació com "prendre part conjuntament amb altres i donar suport a la realització d'obres i accions que persegueixin un objectiu comú i, en concret, per a la transformació social".

22-24/10 I CONGRÉS DE SERVEIS SOCIALS BÀSICS: VIDES EN CRISIS. ÈTICA, RECERCA I CREATIVITAT. TRANSFORMAR EL PRESENT, CONSTRUIR EL FUTUR

Les Jornades de Serveis Socials Bàsics es transformen i passen al format Congrés. En aquest primer es va treballar sobre la tasca dels professionals dels Serveis Socials Bàsics entorn als tres eixos al voltant dels quals van girar els continguts del Congrés: ètica, recerca i creativitat.

Des de llavors, el Congrés ha tingut continuïtat i s'ha celebrat bianualment, organitzat pel CEESC, el COPC i el TSCAT i també pel COPEC des de la seva segona edició. El 2023 se'n celebrarà la 5a edició.

1R INFORME DE L'ESTAT DE L'EDUCACIÓ SOCIAL A CATALUNYA

Des del 2014, cada 3 anys es realitza un Informe per tal de dibuixar les tendències que ens ajudaran no només a visualitzar la nostra professió sinó, també, a tenir fonaments diagnòstics per a l'establiment d'estratègies i objectius. N'hem elaborat 3: 2014-2017-2020.

2015

1/10. CELEBREM I CONSTRUIM LA PROFESSIÓ

Des de l'any 2015, el CEESC i les universitats catalanes posem el focus en el nou talent de la disciplina. Cada any coneixem i donem veu a l'alumnat amb millor expedient acadèmic i també a l'alumnat amb els Treballs de Fi de Grau d'Educació Social amb la nota més alta de Catalunya del curs anterior. N'hem celebrat 7 edicions.

2017

15/03 CAMINS I PERSPECTIVES. PROFESSIONALS DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

Des de l'any 2017, el CEESC conjuntament amb les universitats catalanes on es cursa el Grau d'Educació Social, proporcionem als estudiants d'Educació Social un espai de trobada amb professionals d'àmbits que, des del nostre punt de vista, són innovadors o estan en creixement. També s'hi ofereix informació dels estudis de postgrau amb els quals complementar la seva formació. Des de llavors, n'hem celebrat 3 edicions més.

15/12 CREACIÓ DEL COMITÈ D'ÈTICA DEL CEESC

El Comitè d'Ètica del CEESC té com a funcions principals establir criteris de bona praxi i orientacions tècniques que permetin als professionals anticipar-se a potencials situacions de conflicte; donar criteris als professionals que tenen un conflicte de valors i necessiten orientació per a la seva gestió, i valorar actuacions inadequades que no s'ajusten als criteris de qualitat o de bona praxi que s'han definit en la professió.

2020

26/03 NEIX L'ENCAPSULADES

Arran de la crisi provocada pel virus de la COVID-19, va néixer l'EncapsuladES. Una sèrie de directes que, des del canal d'Instagram del CEESC, connecten amb educadores i educadors socials perquè ens expliquin la seva feina com a professionals essencials en temps de pandèmia.

13/05 ES COMENÇA A GESTAR EL THINK TANK JOVE DEL CEESC

Amb aquesta proposta oberta a la participació de les persones membres del Col·legi més joves volem, d'una banda, actualitzar continguts, serveis, activitats o accions del CEESC i, de l'altra, i sobretot, rejuvenir la participació i la implicació en el si de l'organització.

1/07 INFORME: "L'EDUCACIÓ SOCIAL ENFRONT I DESPRÉS DE LA COVID-19"

Aquest informe es va realitzar durant el mes de maig de 2020, a partir de les dades recollides en un qüestionari obert, per saber com estava afectant la crisi sanitària de la COVID-19 als professionals de l'educació social.

9/07 CAMPANYA #SUMEMALESCOLA

El Col·lectiu d'Educació Social i Escola del CEESC treballa des de 2014 per la incorporació de la figura de l'educador/a social als centres educatius. L'any 2019 s'elabora un Manifest que signen més de 3.000 persones. L'any 2020 s'inicia la campanya #Sumemalescola, per fer pressió al Govern perquè faci efectiva la incorporació de la figura de l'educador social a l'escola i, a banda, donar a conèixer la feina que pot desenvolupar aquesta figura dins l'àmbit de l'educació formal. Com a resultat, el Departament es reuneix amb nosaltres després de 2 anys sense fer-ho. El curs 2020-2021 s'incorporen 75 educadors/ores socials a centres de màxima complexitat com a pla de xoc per a l'abordatge de les desigualtats, com a mesura per entomar les conseqüències de la COVID-19 allà on més es necessita.

29/09 EDUCACIÓ SOCIAL EN ENTORNS RURALS

L'#ESRural és un projecte del CEESC que neix per visibilitzar la maduresa de la professió als pobles i les comarques i projectar la casuística de la professió en aquests entorns amb l'objectiu d'inspirar i cercar altres maneres de fer de l'educació social a les ciutats o àrees metropolitanes. Se'n va fer una primera edició virtual i a l'estiu 2021, una segona presencial al Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí.

2021

1/07 PUBLICACIÓ DE LA GUIA DE RECOMANACIONS I RECURSOS PER AL TREBALL SOCIOEDUCATIU A DISTÀNCIA

Aquesta guia, elaborada pel CEESC i promoguda i produïda per la Diputació de Barcelona, ofereix un recull d'orientacions per als i les professionals per poder realitzar el treball socioeducatiu a distància, facilitant noves eines per a l'atenció i acompanyament a infants i adolescents i contribuint a reduir la bretxa digital.

2/10 25È ANIVERSARI DEL CEESC

Fent coincidir la celebració dels 25 anys del CEESC amb el Dia Internacional de l'Educació Social, s'han organitzat una sèrie d'actes per posar en valor la tasca realitzada pel Col·legi durant aquests anys i per agrair la feina i el compromís de totes les persones que han treballat per tal que el CEESC sigui l'espai de referència de la professió a Catalunya. Un d'ells és, justament, aquesta línia del temps, que ens ajudarà a entendre la història del CEESC i de l'educació social. ●

DEFENSA DE LA PROFESSIONÓ

ACCIONS QUE HEM FET DES DEL CEESC

Seguiment de les convocatòries d'oposició i borses de treball per a educadores i educadors socials i les convocatòries de licitacions de gestió de serveis

Des del mes de juliol fins a finals del mes d'octubre, hem presentat un total de 14 recursos.

Contractació

Hem presentat 9 recursos, ja que les bases de les convocatòries no respectaven les diferents casuístiques d'accés a la professió:

- Ajuntament de Sant Boi
- Ajuntament de Lleida
- Consorci Mar Parc de Salut de Barcelona

- Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat
- Servei d'Ocupació de Catalunya (L'Hospitalet de Llobregat)
- Consorci de Benestar Social del Ripollès
- Consorci Comarcal del Segrià
- Ajuntament d'Agramunt
- Fundació Educativa i Social – Grup d'Assistència Sanitària i Social

Oferta privada

Ens hem posat en contacte amb 5 empreses, ja que les ofertes de treball no respectaven l'accés a la professió:

- Fundació Esperança
- Orió Serveis
- Blumbuilder
- La Fageda
- Intress ●

EDUCACIÓ SOCIAL I TERCER SECTOR

El passat mes de març, des del CEESC i l'Observatori del Tercer Sector vam fer una crida oberta demanant la col·laboració dels col·legiats i col·legiades per participar en un estudi que tenia per objectiu analitzar de manera més profunda la relació de l'Educació Social i el Tercer Sector.

A la crida hi van respondre més de 70 persones, gràcies a les quals avui us podem presentar l'Informe: **“Trajectòries de l'educació social en l'Economia Social i Solidària i el Tercer Sector Social”**.

Aquest informe neix, doncs, de la voluntat d'identificar i conèixer les relacions que s'han teixit al llarg dels anys entre professionals de l'educació social i el Tercer Sector. Especialment, després de la crisi de la COVID-19 que planteja uns reptes addicionals en el sector i pel que fa al paper de l'educació social.

L'aprofundiment en el coneixement sobre les relacions entre professió i sector ha de permetre generar sinergies entre tots dos actors, millorar-ne les relacions i, a la vegada, posar llum sobre els processos de construcció dels perfils professionals de l'educació social i el paper del Tercer Sector Social i l'Economia Social i Solidària.

L'informe analitza els processos de construcció dels perfils professionals, les condicions laborals i d'aprenentatge en el sector. I conclou que el Tercer Sector Social i l'Economia Social i Solidària es posicionen com un entorn de referència per a les primeres experiències laborals, i és el sector que més professionals en educació social ocupa i el que els permet una major adequació per al seu desenvolupament professional, tot i el recorregut de millora que presenta.

Trobareu l'informe complet a la web del CEESC. ●

PROCÉS ELECTORAL PER RENOVAR LA JUNTA DE GOVERN

Qui s'hi pot presentar?

Per poder formar part d'una candidatura és necessari **estar en situació d'alta al Col·legi i portar un mínim d'un any de col·legiació**. Ara bé, totes les persones col·legiades tenen dret a participar en l'elecció de la Junta de Govern sense requisits d'antiguitat.

Quins requisits han de tenir les candidatures?

Totes les candidatures hauran de ser completes i constaran d'una llista que inclogui el nom de la persona que es presenta a la presidència i d'un mínim de catorze i un màxim de vint-i-quatre components.

Com cal presentar una candidatura?

A través d'un escrit dirigit a la Junta de Govern i avalat per un 3% del cens electoral.

Amb la publicació del cens electoral, el 8 d'octubre, s'inicia el procés electoral per renovar la Junta de Govern del CEESC. Des d'aquest dia i fins al 14 de gener de 2022 s'hi podran presentar candidatures.

Què fa la Junta de Govern?

La Junta de Govern és un dels motors d'un col·legi professional, és la responsable de la marxa de l'entitat. Des d'aquest òrgan es prenen decisions estratègiques i es formulen les polítiques i les línies de treball.

Consulteu el web del CEESC per a més informació sobre el funcionament del procés electoral o contacteu amb nosaltres a ceesc@ceesc.cat.

AL CEESC ENS HEM PRONUNCIAT

Posicionaments, adhesions i comunicats

JULIOL

Lamentem que Barcelona encara no tingui Síndic/a de Greuges!

A finals del mes de juliol publicàvem una notícia en què lamentàvem que el procés per escollir el nou Síndic o Síndica de Greuges a Barcelona s'hagués posposat fins al Ple de l'Ajuntament del mes de setembre.

SETEMBRE

Manifest per la Reforma del Reglament d'Estrangeria

Ens adherim a aquest manifest i ens fem ressò de la situació en la qual es troben menors i joves migrants procedents del sistema de protecció a la infància i l'adolescència en complir la majoria d'edat.

Posicionament en relació amb la proposta d'ampliació de l'aeroport de Barcelona

El Consell Ciutadà per la Sostenibilitat, del qual el CEESC és membre, ha elaborat un posicionament per instar les administracions competents a fer efectives les compensacions pendents i desenvolupar les polítiques i estratègies necessàries per assolir els objectius de reducció d'emissions de l'aviació.

OCTUBRE

Manifest per al Dia Internacional de l'Educació Social 2021: "'25 anys, ets una peça ESsencial'

En motiu del Dia Internacional de l'Educació Social publiquem un manifest en què expressem que som una professió consolidada i madura, amb reconeixement internacional. I fem camí des de fa més de 25 anys i des de fa més de 30 i demanem que l'Educació Social sigui integrada, com a dret de ciutadania, en les polítiques públiques universals per al conjunt de la població. Les educadores i els educadors socials som peces essencials."

Manifest del CGCEES per al Dia Internacional de l'Educació Social 2021

En motiu del Dia Internacional de l'Educació Social, el Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales ha elaborat aquest manifest en què dedica una atenció especial al 30è aniversari del títol universitari per al qual accedim, o hauríem de fer-ho, igual que fa la resta de les professions al nostre país, als llocs de feina dels educadors i les educadores socials.

Manifest del CGCEES per al Dia Mundial de la Salut Mental

En motiu del Dia Mundial de la Salut Mental, el CGCEES fa públic aquest manifest i s'uneix a la lluita contra l'estigma que pateixen les persones amb malaltia mental i envia un missatge de suport a la sensibilització d'aquest col·lectiu en positiu. Un procés constructiu, en el qual ens acompanya la mirada d'educadores i educadors socials que treballen per construir convivència com la manera d'arribar al fi últim de l'educació: el ple desenvolupament de les persones.

Irregularitats en la gestió del Consorci de Serveis Socials de Barcelona

El CEESC es fa ressò d'una notícia on s'assegurava que s'havien detectat diverses irregularitats en el Consorci de Serveis Socials de Barcelona i reclama la inspecció dels serveis i l'avaluació de les licitacions, així com ser participants actius d'una nova etapa dels serveis socials a Catalunya. ●

DONEM VEU **ALS COL·LECTIUS**

UN NOU COL·LECTIU PROFESSIONAL EN L'ÀMBIT DELS SERVEIS SOCIALS?

En aquest apartat de la revista presentem periòdicament la feina que fan els diferents col·lectius professionals del CEESC, formats i desenvolupats per professionals d'un mateix àmbit o temàtica específica de la pràctica professional i que s'articulen al voltant d'uns objectius comuns.

Una de les nostres tasques com a entitat és proporcionar espais que serveixin d'eina de reflexió i aprofundiment col·lectiu en la tasca professional; posar en contacte persones que treballen en un mateix àmbit, i que tenen motivacions i inquietuds comunes per tal de vincular-s'hi i treballar conjuntament per arribar a diferents fites pel bé de la professió.

En els darrers mesos hem rebut la demanda d'alguns professionals vinculats a Serveis Socials per tal d'obrir un col·lectiu específic d'aquest àmbit que se sumaria als que ja funcionen: Salut mental, Educació social i escola, Mediació, Protecció a la infància i l'adolescència i Dones i equitat.

Estem vivint un moment de revisió, reflexió i renovació en què els professionals del sistema de Serveis Socials han de fer-se sentir. Davant nostre tenim molts reptes; com a Col·legi volem fer un seguiment de l'elaboració del *Llibre Blanc dels Serveis Socials* i, a més, aquest any hem agafat el relleu de la secretaria tècnica del Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats; tot un repte! ●

Així doncs, si tens interès a participar-hi i a construir conjuntament el futur dels Serveis Socials, posa't en contacte amb nosaltres omplint el formulari que trobaràs a la web o escrivint un correu a participacio@ceesc.cat.

BARCELONA JA TÉ NOU SÍNDIC DE GREUGES

El mes de març d'enguany, el CEESC presentava la candidatura d'en **Rafel López Zaguirre** a la Sindicatura de Greuges de Barcelona amb el suport de set entitats.

S'hi van presentar un total de 8 candidatures que es van sotmetre a un procés d'elecció participativa ciutadana vehiculada a través de la plataforma **Decidim.Barcelona** i que es va tancar el 19 de maig.

El Ple de l'Ajuntament de Barcelona del 23 de juliol havia de nomenar la persona que lideraria la Sindicatura, però les posicions dels diversos grups municipals no ho van permetre i la decisió es va posposar fins al ple de setembre.

En aquell moment, des del CEESC vam emetre un comunicat lamentant la l'ajornament i posant sobre la taula una situació que si bé no es pot considerar d'enganyosa, sí que és un tant irregular.

Posar a l'abast de la població un procés que reglamentàriament exigeix l'acord de dues terceres parts del Consistori -malgrat que es

digui que és només una recollida de suports, que no és vinculant i que es fa per donar a conèixer el paper de la Sindicatura- ha fet que aquest procés escapi de les mans dels qui tenen la responsabilitat de decidir-ne el resultat.

Així doncs, en aquest comunicat, demanàvem una reforma del Reglament de la Sindicatura i que s'hi determini si l'elecció es vol posar en mans de la ciutadania -individual o col·lectiva- o es vol fer des dels grups municipals.

Finalment, el 29 de setembre, el candidat **David Bondia** va ser escollit el nou Síndic de Greuges de Barcelona per als propers 5 anys i va prendre possessió del càrrec el 6 d'octubre. Des del CEESC ens hem posat a disposició del Síndic per col·laborar en tot el que cregui necessari i des d'aquí li donem la benvinguda i li desitgem els màxims encerts. ●

**SINDICATURA
DE GREUGES
DE BARCELONA**

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL CEESC

El proper divendres, 17 de desembre, us convoquem a l'Assemblea General Ordinària del CEESC, a les 16.00 hores en primera convocatòria i a les 16.30 hores en segona convocatòria.

Ordre del dia

1. Temes ordinaris:

- 1.1. Aprovació, si s'escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària anterior, de 19 de març de 2021.
- 1.2. Aprovació, si s'escau, del Pla de Treball per a l'any 2022.
- 1.3. Aprovació, si s'escau, de les Quotes del CEESC per a l'any 2022.
- 1.4. Aprovació, si s'escau, del Pressupost per a l'any 2022.

2. Informacions

3. Precs i preguntes

ACTIVA'T: EL JOC DEL CEESC PER DESCOBRRIR LA TEVA IMPLICACIÓ EN LA PROFESSIÓ

All llarg d'aquest 25 anys d'història del CEESC hem vist com n'és d'important la participació de tothom per fer un Col·legi fort, engrescador i implicat amb els professionals i amb la societat a la qual pertany.

I com que aquest any estem d'aniversari, a banda d'engrescar-te a participar a tots els espais més clàssics del CEESC, com poden ser els òrgans de govern o els col·lectius professionals, hem pensat en un espai més lúdic que et permeti participar d'una manera molt senzilla i, alhora, conèixer altres espais de participació i col·laboració amb el Col·legi.

Es tracta de l'**Activa't**, el joc amb què descobriràs quin tipus de perfil participatiu tens amb el Col·legi i amb la professió.

L'**Activa't** conté cinc perfils participatius diferents, però aquí no te'ls desvetllarem. Volem que ho descobreixis jugant-hi! Cada perfil resultant es relaciona amb diferents espais en els quals pots participar al CEESC, donar un cop de mà o fer saber la teva opinió. Segons la teva implicació, temps de què diposes o altres casuístiques, l'**Activa't** et recomana i et proposa diferents maneres de participar al Col·legi.

Entra a la web i descobreix el teu perfil participatiu! ●

ÉS EL FEMINISME UN SIMPLE TEMA O UN AUTÈNTIC ESTIL DE VIDA?

Noemi Moreno Rodon. Col·legiada 8638.

De ben petita ja sentia inquietud pels àmbits socials, per les altres persones i, quan vaig acabar la carrera d'Educació Social, tenia clar que tots els meus esforços anirien dirigits a la infància. Ho vaig acabar fent però, per circumstàncies de la vida, he desembocat al sector oposat de la població, fent visites a la gent gran que disposa del Servei Local de Teleassistència de la Diputació de Barcelona.

Durant el confinament vaig començar a tenir relació amb dones feministes. Des de sempre m'havia interessat aquest moviment, però fins llavors no m'havia adonat de la seva importància. I és realment cert que quan et "poses les ulleres violetes" ja res és igual. Tot ho veus amb una perspectiva feminista. I "TOT" significa "ABSOLUTAMENT TOT": es converteix en un estil de vida. Adonar-te d'això és esgotador, perquè a tot li trobes pegues. Comences a detectar el masculisme a la família, a les amistats, pel carrer, a les xarxes socials, als mitjans de comunicació, a les relacions personals, a la feina... I com que ja estàs una mica farta de tot, t'arribes a convertir en la pesada que SEMPRE parla de feminisme. Però, és que no és cap tema, és una forma de viure i d'entendre la lluita per a l'abolició del sistema patriarcal del que totes i tots formem part.

Últimament, estic força activa a les xarxes socials i he conegut moltes dones expertes, i activistes feministes i m'he convertit en una d'elles. Això també m'ha permès adonar-me de la gran desinformació que hi ha al voltant de determinats conceptes. I d'aquesta manera, em trobo ara mateix escrivint aquest article, un fet que mai m'hagués pensat.

Per on comencem? Clarificant els conceptes de *sexe* i *gènere*. Quines son les diferències?

El **sexe** és la característica biològica determinada pels cromosomes XX o XY. És una realitat material constatable i immutable. Per tant, el

subjecte polític del feminisme és la dona. I què és ser dona? Simplement és: **la femella de l'espècie humana.**

El **gènere** són els rols i estereotips sexistes imposats socioculturalment que estableixen una jerarquia social, que ens divideix en persones opressores i persones oprimides en funció dels nostre sexe. El gènere, per a les feministes, **no és una identitat**, és una eina més de l'opressió patriarcal.

Llavors, per què abolir el GÈNERE? Perquè el feminisme advoca per l'alliberació de la dona del sistema patriarcal al qual està sotmesa. I com ho vol fer? Abolint la pornografia, la prostitució, els ventres de lloguer i, per descomptat, el gènere.

A continuació adjunto una taula basada en una infografia de les companyes (@triburadfem) que ho resumeix:

EXTREMA DRETA	TRANSACTIVISME QUEER	FEMINISME QUE VA A L'ARREL
Hi ha cervells roses i blaus Rosa = Feminitat que està en les dones Blau = Masculinitat que està en els homes	Hi ha cervells roses i blaus Rosa = Feminitat Blau = Masculinitat Ambdós poden estar en homes i dones.	NO hi ha cervells roses i blaus Existeix el gènere "Feminitat" i "Masculinitat" imposat al teu SEXE segons siguis Dona o Home.
El GÈNERE és la personalitat i el SEXE determina la teva personalitat	GÈNERE i SEXE són intercanviable, sentits i mutables. El sexe s'assigna i llavors es determina	El GÈNERE són els estereotips imposats associats al SEXE per oprimir les dones.
Si ets: Dona amb cervell blau o home amb cervell rosa: la teva MENT està MALAMENT	Si ets: Dona amb cervell blau o home amb cervell rosa: el teu COS està MALAMENT	El SEXE és constatable i immutable. Si no encaixes amb el GÈNERE, és el més natural: Ni el teu CERVELL, ni el teu COS estan MALAMENT
Has de canviar la teva ment i els teus comportaments per encaixar amb el teu GÈNERE corresponent al teu SEXE	Pots o no canviar el teu cos per encaixar amb el teu GÈNERE corresponent al teu cervell	S'ha d'abolir el GÈNERE

Busquem exemples del dia a dia...? Caminar sola amb les claus a la mà o fent veure que parles pel mòbil quan notes o sents que un home et segueix pel carrer de nit; arribar a casa i enviar un missatge informant que ja has arribat al grup de les teves amigues; que et preguntin si és nen o nena quan vas a comprar qualsevol article per a infants (joguines, roba...), sentir els adjectius de guapa, bonica, princesa, *carinyosa*, somiadora... en contraposició a valent, fort, guerrer, campió... TOT AIXÒ ÉS GÈNERE.

Moltes dones sabem perfectament com ens sentim amb tot això, unes més que d'altres. El feminisme m'ha obert molt els ulls. TOT ho qüestiono, TOT! Esgotador sí, però molt alliberador. La meua vida ja no és la mateixa des que he pres consciència feminista. I tu, encara no qüestionones tot allò que t'ha condicionat des que vas néixer dona? A què esperes? ●

Per saber-ne més: es poden consultar comptes d'Instagram i webs:

@triburadfem @dofemco @confluencia

AL BLOG DEL CEESC

6 d'octubre. Carnaval de blogs 2021. Mirant cap al futur

Enguany hem fet mirar cap endavant a 10 veus de l'educació social a les quals els vam preguntar: **“On voldries que fos el col·lectiu professional dels educadors i les educadores socials d'aquí a 25 anys?”**

Les entrades són com una mena de ruta de la voluntat d'aquests professionals per millorar la nostra professió. Moltes coses de les que s'apunten són temes que els col·legis professionals tenim presents i en les que ja estem treballant. **Però, tots els professionals pensem igual? Tenim present que per arribar-hi hem de treballar conjuntament?**

L'Educació Social d'aquí a 25 anys

Educació transformadora

Fa una llista de 6 desitjos bastant clars i per acabar ens comenta *“Al final m'he quedat en el desig. Però si d'aquí a 25 anys continuem treballant plegats, preguntant-nos pels reptes que tenim, posant el focus en els conflictes que sorgeixen i intentant que aquesta energia camini i trobi un lloc per anar millorant. Ja serà suficient. La professió continuarà viva i amb força”*.

Antonio Alcántara

Esa Lolita de 50 años

Educablog. El Blog de la Educación Social

“Ante la falta de certezas, frente a lo futurible o predecible, contra las velocidades del consumo, necesitaremos una educación social solidificada y concienciada de los retos que las sociedades líquidas le proponen. Adaptándose, pero cuestionándose”.

Educablog

¿Dónde te gustaría que estuviera el colectivo profesional de los educadores y las educadoras sociales dentro de 25 años?

Trabajar con jóvenes

Ens avisa *“Como si me paro a pensar un poco sobre el tema la visión me va a salir algo pesimista, por no decir catastrófica, me vais a permitir un ejercicio de deseo más que de razón”*.

Juan F. Berenguer Martínez

Ens queda molt per remar

IG @irene.selles

Afirma que “ens queda molt per remar” i, entre altres, es fixa en l'àmbit de l'educació formal “Espero que d'aquí 25 anys sigui normal la nostra figura a l'àmbit formal de l'educació (escoles), ja que pot ser un agent educatiu necessari en la intervenció del fracàs escolar, assetjament escolar, atenció a la diversitat i agent de promoció d'educació inclusiva i comunitària”.

Irene Sellés

Día de la Educación Social

Creando Educación Social

“Nuestro papel, tu papel, es clave para que se vayan logrando pequeñas cosas en el día a día. VISIBILIZA LA PROFESIÓN”.

Lucía Fernández Coutado

¿Dónde te gustaría que estuviera el colectivo profesional de los educadores y las educadoras sociales dentro de 25 años?

Reflexiones

Després de compartir-nos el futur que a ella li agradaria per a l'educació social ens assegura que “en este mundo globalizado, dinámico y cada vez más sensibilizado por los problemas que nos afectan estoy segura que la Educación Social tendrá un importante papel en el desarrollo humano”.

Mireia Palenzuela

L'Educació social d'aquí a 25 anys

Blog personal

Ens deixa un missatge d'esperança, “no tinguem por, el nostre ofici, que molt sovint m'agrada dir, no està gens mort, té totes les possibilitats per seguir fent el que ja fa i poder créixer, desenvolupar-se i transformar-se”.

Oscar Barril Andrés

¿Dónde te gustaría que estuviera el colectivo profesional de los educadores y las educadoras sociales dentro de 25 años

El Caso Pablo

Ens parla de futur, d'utopia, desitjos, somnis... *“Espero que el colectivo profesional de educadores y educadoras sociales sea conocido, reconocido, que tenga presencia y que sea práctico”*.

Pablo García

Pensar el futur en present

Els Sagrers de l'educació social

Amb una participació atrevida: *“Viure el present amb somnis de futur no farà modificar la problemàtica actual i l'actualitat pot esclatar-nos a la cara: els educadors i les educadores socials no poden mantenir-se al marge de les actituds i discursos de l'extrema dreta, de l'avenç del neocapitalisme (el triomf implacable del règim farmacopornogràfic, segons paraules del filòsof Paul B. Preciado), de la gentrificació, del liberalisme individualista...”*.

Pau Hernando

On voldries que fos el col·lectiu professional dels educadors i les educadores socials d'aquí a 25 anys?

Blog personal

Que respon a la pregunta amb “les 3V”: *“Necessitem professionals i institucions sensibles a les nostres fragilitats i que treballin 3 principis motors: Vulnerabilitat, Vinculació i Voluntat de servei”*.

Pep Vallès

14 d'octubre**La regulació fa baixar un 5,5% els preus de lloguer als municipis regulats a Catalunya**

El Sindicat de Llogaters i Llogateres escriu al blog del CEESC per posar-nos en context sobre la Llei de regulació dels preus dels lloguers a Catalunya. Quins límits té? Com poden reclamar el seu compliment els llogaters?

28 d'octubre**Laberint de traves**

Des d'Arrels Sant Ignasi de Lleida escriuen al blog per presentar-nos la Campanya de les persones sense llar del

2021 que du com a lema "Sense sortida? Perduts en un sistema de protecció social que no protegeix" i que vol donar veu a les persones que es troben en aquesta situació de vulnerabilitat.

4 de novembre**Crida de nous projectes de Bones Pràctiques**

La Plataforma de Bones Pràctiques en l'àmbit de la joventut ha obert la convocatòria per al 2021 per recollir noves propostes i projectes interessants d'arreu de Catalunya i susceptibles de ser considerats com a bones pràctiques del treball amb joves. S'hi poden presentar projectes fins al 15 de desembre. ●

Recupera les publicacions del blog a ceesc.blogspot.com/

CONeixEMENT I DISCURS PROFESSIONAL

En aquesta secció de la web recollim les relatories de les activitats realitzades pel CEESC a l'entorn de determinats temes d'interès professional. Aquí us fem un recull dels darrers materials publicats.

La praxis de la mediació, encerts i reptes: Una bona xarxa de referències reflexives

Vídeo i relatoria de la Càpsula organitzada pel Col·lectiu de Professionals de la Mediació del CEESC en què vam donar la paraula a persones que han estat pioneres i impulsores de la mediació amb llarg recorregut, ja jubilades. Amb experiència i experiències, ens han obert camins, han impulsat serveis i projectes, trobant-se, també amb dificultats i resistències.

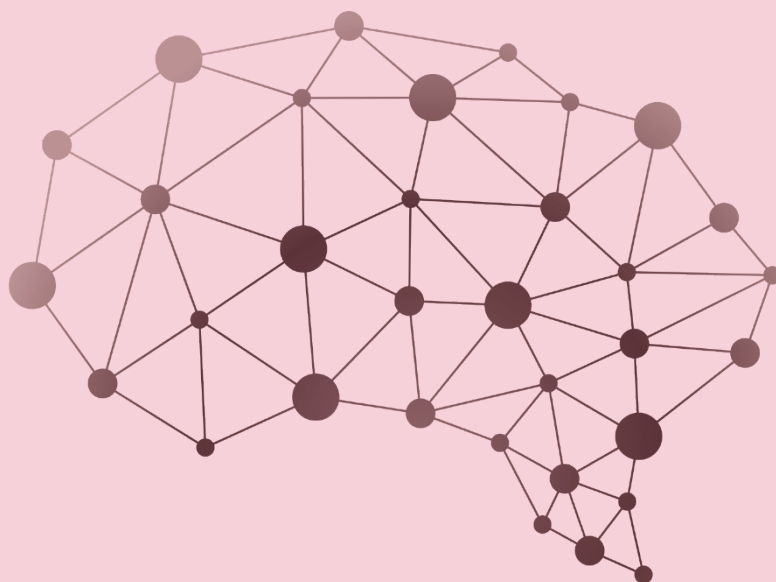
La regulació dels lloguers a Catalunya: estat de la qüestió

Vídeo i relatoria de la Càpsula organitzada en col·laboració amb el Sindicat de Llogateres en què ens van posar al dia del nou marc legal per tal que com a professionals de l'acció social puguem informar les persones llogateres, en risc d'exclusió o no, dels seus drets i de quin és l'abast de la llei. ●

Trobareu tots els materials aquí: <https://ceesc.cat/documents-publicacions/relatories>

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

SALUDABLEMENT, EXERCICIS QUE CONNECTEN

Segons anem complint anys ens és més difícil recordar noms, converses, números... En definitiva, perdem agilitat mental. Però és possible alentir el procés de pèrdua de les capacitats cognitives, entrenant amb exercicis que estimulin al nostre cervell, mantenint-lo actiu.

Saludablement és un quadern d'exercicis d'estimulació cognitiva per afavorir el manteniment de la memòria i, d'aquesta manera, aconseguir un envelliment actiu i saludable.

D'on sorgeix

Des del 2015 col·laboro setmanalment amb l'Associació de Dones de La Torre de l'Espanyol (Ribera d'Ebre) realitzant tallers d'estimulació cognitiva. Amb l'arribada de la pandèmia, però, la vida ens va canviar de cop i tot es va haver d'aturar. Vam pensar de continuar treballant des de la distància; vam crear un grup de WhatsApp a través del qual facilitava material i després el comentàvem. D'aquí sorgeix la idea de crear el meu propi material que pogués ser útil per a més persones i d'aquesta manera poder mantenir la ment ocupada per tal que el temps passés d'una manera més entretinguda i amena.

Descripció

Actualment cada cop hi ha més material existent a la xarxa així com llibres especialitzats, però no tothom hi té accés ni ho coneix. La finalitat de **Saludablement** és apropar aquest recurs a tothom, que es pugui treballar de manera individual en el propi domicili o en un centre sociosanitari especialitzat.

És un quadern d'exercicis d'estimulació cognitiva per afavorir el manteniment de la memòria.

A l'inici, hi trobareu un apartat de recomanacions per a treballar les activitats del quadern.

Les activitats estan estructurades en 4 blocs:

- Memòria
- Atenció i concentració
- Llengua catalana i castellana
- Càlcul

Les activitats estan assenyalades en colors segons la seva dificultat:

Verd: activitats dificultat baixa.

Taronja: activitats de dificultat mitjana.

Vermell: activitats de dificultat elevada.

Consta d'una guia pràctica per mantenir la ment activa, d'una part final amb les solucions que ajuden a resoldre els exercicis amb més dificultat. I finalment hi trobareu una guia d'actuació davant la detecció d'un inici de demència.

Objectius

L'objectiu principal és afavorir les capacitats cognitives per tal de millorar la qualitat de vida de les persones.

L'estimulació cognitiva augmenta l'autoestima, evita la desconexió de l'entorn i millora l'autonomia de les persones.

Destinatari

Homes i dones que vulguin mantenir la ment ocupada i alhora estimulada, així com persones amb deteriorament cognitiu lleu o moderat o amb una discapacitat. No hi ha una franja d'edat específica per començar a treballar la ment.

Saludablement ofereix, a més:

- Tallers d'estimulació cognitiva: sessions individuals o grupals.
- Xerrades informatives.
- Formació de formadors.
- Noves edicions d'exemplars.
- Edició en castellà.
- Creació de material de treball específic sota demanda. ●

Mireia Saldaña Rocamora
educadora social, col·legiada 10036, i psicopedagoga

saludablement365@gmail.com / www.saludablement.com

TASTETS DE LLENGUA

NEOLOGISMES ÚTILS PER A PROFESSIONALS DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

En aquests **Tastets de llengua** parlarem de terminologia, que és la branca de la filologia que s'ocupa dels conceptes que pertanyen als llenguatges d'especialitat i també de les denominacions corresponents a aquests conceptes. En el nostre cas, pel que fa al català, l'ens que oficialment treballa per estudiar i fixar aquests conceptes i els termes que hi fan referència, els termes de les diverses branques dels àmbits socioeconòmic, tècnic i científic, és el Centre de Terminologia TERMCAT, que ja hem citat en altres Tastets.

Aprofitant que al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* s'han publicat fa pocs dies 125 nous termes aprovats pel Consell Supervisor del TERMCAT, que s'encarrega de donar el vistiplau definitiu als termes creats i proposats prèviament, en veurem alguns que pensem que poden interessar a tot el col·lectiu de professionals que es dediquen a l'Educació Social i fer-los servei.

Comencem per un terme de la sociologia, la política i l'antropologia, **al-lofília**, que es refereix a l'actitud positiva envers els membres d'un altre grup amb característiques diferents, com ara ètnia, religió o cultura.

Una activitat de lleure del jovent i de rabiosa actualitat és el **botellot** o **l'entrompada**, que són les formes aprovades pel TERMCAT, tot i que també en llegireu o sentireu d'altres com *botellada* i *botelló*.

Passant al camp del comportament, individual o col·lectiu, ara podrem parlar amb tota garantia d'adequació lingüística de l'**enclaustrament**, o comportament social caracteritzat per una tendència a recloure's a casa com a entorn protector; del **micromasclisme**, que és la conducta interpersonal legitimada per l'entorn social que contribueix d'una manera poc perceptible a la

discriminació de la dona en la vida quotidiana, i que és a la base d'altres violències de gènere, més evidents o agressives, com ara el maltractament físic, el sexual, o el psicològic, o del **negacionisme** i el/la **negacionista**, respectivament, l'actitud que consisteix en la negació sistemàtica i irracional de fets històrics demostrats o de teories que tenen l'aval d'un consens científic unànime o pràcticament unànime, i de la persona que actua d'acord amb el negacionisme.

I per acabar aquesta petita mostra de nous termes, citarem el **sensellarisme**, o situació d'una persona, la **sensellar**, que no disposa de les mínimes condicions d'habitatge que permeten viure amb dignitat, i el **sensesostrisme**, que es defineix com la condició d'un o una sensellar que viu al carrer en una situació d'exclusió social i que també és el/la **sensesostre**.

Finalment, no volem deixar de recordar-vos que al web del TERMCAT

<https://www.termcat.cat/ca> trobareu el cercador Cercaterm <https://www.termcat.cat/ca/cercaterm>) per consultar-hi tots els termes, amb la seva definició i l'equivalència en diversos idiomes, a més de molts diccionaris en línia i altres apartats interessants. Alhora, us animem a fer servir aquestes eines que comprovareu que són molt útils. ●

CNL DE BARCELONA
Delegació de l'Eixample
C/ Calàbria, 66, 2n
08015 Barcelona

PUBLICACIONS D'INTERÈS

EL MANIFEST DE LES CURES: LA POLÍTICA DE LA INTERDEPENDÈNCIA

Autor: The Care Collective

Edita: Tigre de paper

El manifest de les cures planteja la idea d'un món realment interdependent, que cuidi. L'objectiu dels autors és reimaginar el paper de la cura en el nostre dia a dia i convertir-la en el principi organitzador de totes les dimensions i totes les etapes de la vida. Tots depenem dels altres, i només si fomentem les interdependències podem crear un món en què tots i cadascú de nosaltres puguem viure i, sobretot, desenvolupar-nos.

Les cures no es poden limitar a l'aspecte personal i íntim, els nens, la salut, la gent gran. Hem de superar aquesta interpretació limitada del concepte. El manifest de les cures ens exigeix que col·loquem la cura al centre de l'estat i de l'economia. Un govern que cuida no ha de fomentar la satisfacció del desig individual, sinó la felicitat col·lectiva. Això vol dir transformar la manera com està organitzat el món del treball mitjançant cooperatives, centres de producció locals i nacionalització. ●

PLANIFICACIÓN DE PROYECTOS SOCIOEDUCATIVOS PARTICIPATIVOS

Coord: Artur Parcerisa

Edita: Graó

Aquest és un llibre sobre com planificar projectes socioeducatius amb la particularitat que aquests projectes han d'estar pensat per afavorir la participació dels seus destinataris. Es tracta d'un text sobre planificació socioeducativa i, al mateix temps, sobre participació en projectes socials i educatius.

S'hi proposen criteris per a la fonamentació, suggeriments i exemples per a proporcionar un material que pugui resultar útil a qui vulgui preocupar-se per fer una bona planificació socioeducativa i fer-la de la manera més participativa possible. ●

AGRESSIONS A LA FEINA I PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

IACTA, Cooperativa d'assessorament jurídic i de transformació social.

Sovint, al servei jurídic ens arriben consultes relacionades amb agressions a educadors i educadores socials per part de persones usuàries dels serveis. Les víctimes no sempre venen amb una consulta o demanda específica, sinó amb dubtes sobre quines són les possibilitats que ofereix el dret o quin ha de ser el paper de l'administració o entitat on treballen. Val a dir que, en molts casos, sobretot quan parlem d'entitats privades, els educadors i educadores no troben que se'ls doni suport.

El primer reflex de moltes víctimes és plantejar-se la via penal, no només amb l'objectiu legítim de reparar el dany que han patit, sinó també buscant que l'agressió no es torni a repetir. Aquest plantejament es fa amb moltes reserves, precisament perquè els educadors i les educadores són plenament conscients de les conseqüències desastroses que pot tenir el fet d'afegir un procediment penal a la motxilla vital de les persones agressores que formen part de col·lectius vulnerables o en situació d'exclusió social, però la realitat és que la manca d'informació i el desconeixement sobre altres opcions els legitima.

Deixant de banda el fet que la via penal no té per què suposar una garantia de no repetició, la perspectiva de l'agressió no sol considerar-se com un accident laboral -encara que aquesta és, a parer nostre, la més adequada si el que volem és prevenir que es torni a produir i alhora mantenir la reacció dintre del camp de l'acció socioeducativa. Però anem per parts.

Per una banda, tenim la Llei de prevenció de riscos laborals, l'article 14.1 de la qual disposa que *"els treballadors tenen dret a una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball. Aquest dret*

suposa que l'empresari contrau un deure correlatiu de protecció dels treballadors davant els riscos laborals." I el punt 2 assenyala que *"en compliment del deure de protecció, l'empresari haurà de garantir la seguretat i la salut dels treballadors al seu servei en tots els aspectes relacionats amb la feina"*. Per una altra banda, d'acord amb l'article 156.1 de la Llei General de la Seguretat Social, *"s'entén per accident de treball qualsevol lesió corporal que el treballador pateixi en ocasió o per conseqüència del treball que executi per compte d'altri"*. I l'apartat 3 del mateix article precisa: *"Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateixi el treballador durant el temps i en el lloc del treball."* Amb aquest marc jurídic queda clar que un accident de treball pot donar lloc a responsabilitats empresarials, en cas que s'hagi produït un incompliment per part de l'entitat/administració de les seves obligacions en matèria de prevenció de riscos laborals i que aquest hagi estat la causa, total o parcial, de l'accident-agressió. La constatació d'aquesta responsabilitat competeix a la Inspecció de Treball o als tribunals de l'ordre social.

L'assumpció de responsabilitats per part de l'entitat pot ser una forma de reparar el dany causat per la persona agressora. Però, a més a més, aquesta responsabilitat ha de tenir com a conseqüència un canvi en la política de prevenció de riscos de l'empresa amb l'objectiu de reduir al màxim les possibilitats que es torni a produir una agressió, per part de la mateixa o d'una altra persona. I quina pot ser una adequada política de prevenció dels riscos relacionats amb agressions per part de les persones usuàries? Doncs això ho haurà de determinar el servei de prevenció de riscos laborals de l'entitat, però en qualsevol cas hauran d'estar identificats dintre del pla de prevenció de riscos laborals, així com les mesures adoptades.

En definitiva, entenem que la perspectiva de l'accident de treball i la responsabilitat empresarial en la prevenció de riscos laborals ofereix més possibilitats d'aconseguir el principal objectiu dels educadors i educadores que ens consulten: evitar que l'agressió es torni a produir. I això, amb independència de les altres vies de reparació i

resolució de conflictes existents i que poden ser útils com ara la mediació. De fet, una eina com la mediació podria formar part de la prevenció de riscos laborals quan es detectin conflictes entre persones educadores i usuàries, precisament per evitar que aquests acabin en una agressió. ●

LA FORMACIÓ

Entre les funcions del Col·legi hi ha la de promoure i facilitar formació especialitzada, per tal de garantir la formació contínua i de qualitat dels professionals de l'educació social.

La formació és un dels serveis que us oferim des del CEESC, que té diferents vessants:

Catàlegs de formació

Cada any oferim una programació formativa programada pel mateix Col·legi en resposta a les necessitats que detectem o a demandes concretes.

Aquesta programació està estructurada en quadrimestres. Just ara que escrivim aquestes línies, estem tancant el Catàleg d'hivern, del qual podeu consultar un avançament a l'apartat agenda d'aquest *Full*.

Amb la crisi de la COVID-19, hem adaptat les nostres formacions a les circumstàncies, posant en marxa la nostra pròpia aula virtual. Tenim la seguretat que aquesta ha vingut per quedar-s'hi, però també volem anar recuperant la formació presencial de mica en mica i en la mesura del possible.

Els Catàlegs de formació també inclouen les Càpsules d'Educació Social, que són petites píndoles formatives de format breu i gratuïtes.

A banda, també oferim formacions de temes específics en col·laboració amb altres entitats.

Formació a mida

Al CEESC, a banda de la programació pròpia, dissenyem accions formatives a mida de les necessitats i interessos dels diversos agents que ens ho sol·liciten.

Ens posem al servei d'entitats o empreses de l'àmbit de l'acció social per crear cursos adaptats a elles, segons les seves necessitats, que facilitin l'aprenentatge de continguts específics propis de cada organització a un grup de persones concretes.

Borsa de formadors

Així mateix, teniu al vostre abast una borsa de formadors i formadores del CEESC, en la qual us podeu inscriure i fer-nos saber en quines àrees específiques teniu coneixement per tal que us puguem contactar en el cas que hi hagi alguna demanda de la vostra especialització.

Descomptes en formació d'altres entitats

El CEESC signem acords de col·laboració amb entitats que ofereixen formacions que poden ser d'interès per als professionals de l'educació social. Amb aquests acords, les persones col·legiades o amigues del CEESC gaudeixen dels mateixos preus que els membres de les entitats organitzadores. Si la vostra entitat està interessada en establir un conveni de col·laboració amb el CEESC, no dubteu en contactar amb nosaltres. ●

Teniu més informació a l'apartat de FORMACIÓ de la nostra web. Si teniu alguna consulta sobre la formació o ens voleu fer alguna demanda, escriviu a formacio@ceesc.cat.

REDUEIX LA TEVA QUOTA SI ESTÀS A L'ATUR

Com ja sabeu tenim una quota trimestral reduïda adreçada a professionals en situació d'atur. Per tal de millorar la gestió dels rebuts, publiquem el calendari per sol·licitar l'aplicació d'aquesta quota.

	1r trimestre 2022	2n trimestre 2022	3r trimestre 2022	4t trimestre 2022
Període per sol·licitar la quota reduïda	del 3 al 15 de desembre	del 5 al 15 de març	del 5 al 15 de juny	del 5 al 16 de setembre
Cobrament	principis de gener	principis d'abril	principis de juliol	principis d'octubre

Per sol·licitar la quota cal presentar la següent documentació i actualitzar-la cada trimestre:

a) Sol·licitud escrita a la Junta de Govern del CEESC (la podeu trobar a la nostra web).

b) DARDO o informe del SOC conforme estàs inscrit en aquest servei. Podeu descarregar-vos-el a la web del SOC:

<https://www.oficinadetreball.gencat.cat/socfuncions/CanvildiomaDemandants.do>

c) Certificat de la Tresoreria de la Seguretat Social amb el resum de cotitzacions, o amb la indicació que no s'ha cotitzat mai (per poder tramitar-lo truqueu al tel. 901 502 050 o bé sol·licitant-ho a la web de la Tresoreria). Aquesta informació només cal que la presentin els nous sol·licitants de la quota reduïda. ●

FULL INFORMATIU | DESCOMPTE

TEATRE *del* RAVAL

Programació general

25% descompte a taquilla presentant el carnet del CEESC, amb un màxim de 2 entrades per carnet.

Espai TCI

15% sobre el preu anual de les diferents formacions que organitza l'Espai TCI.

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA

La poetessa

"J a sabem com és, però sobretot, sabem com volem que sigui", podria ser la consigna implícita de les conclusions d'un cas en la reunió d'equip tècnic d'ahir. En algunes situacions a la feina o en trobades on el debat és important, tinc la sensació que necessito un barret per pensar diferent de com habitualment ho fem les educadores. Com un joc al més pur estil Eduard de Bono, per poder repensar les situacions de verd, o groc, segons convingui al moment.

Hi ha certs discursos que generen exclusió social i són incapacitants per a les persones, que s'imposen en les definicions de la problemàtica social i influeixen en la nostra intervenció. Discursos originats tant dins com fora del nostre àmbit de treball, que no és impermeable a l'entorn on incidim i amb el qual mantenim una relació simbiòtica dins la societat.

Una companya psicòloga dedicada a la supervisió d'equips feia referència a l'autoprotecció davant realitats cada cop més complexes i parlava de mecanisme de defensa d'algunes professionals. Podria ser. Jo mateixa no estic lliure de retrets.

Però quan percebem una realitat com a caòtica, i la realitat on treballem ho és cada cop més, la nostra funció hauria de ser posar una mica d'ordre i criteri, i saber llegir entre línies per trobar-se amb l'altre de manera diferent. Per inventar un nou espai on coincidir tots dos. En certa manera, la realitat només la descobrim inventant-la i, amb una mirada activa i concisa, podem crear allò que veiem, tal com ens recorda aquella figura mitològica de Pigmalí, que autors posteriors han anat incorporant a la seva particular visió.

Fins fa poc m'enredava amb discussions absurdes, perquè allò meu interpel·lava a allò teu. Ara, quan aquella part de mi enlaira massa la veueta del barret groc i omple l'habitació de papallones, la confino. Serà la tendència dels temps. "És la poetessa" em dic a mi mateixa i la confino dins una bola de cristall.

Segueixo, llavors, el dia a dia entre papers i entrevistes amb l'escolta activa.

I si de nit el cristall es desfà, i la poetessa amb paraula discreta i sorda decideix desorganitzar l'ordre d'avui per l'endemà, llavors animo a la totalitat a endreçar tot de nou. I com un estol d'ocells que canvia de direcció sense saber molt bé on va, deixar les coses millor de com estaven abans. ●

VIST A# LES XARXES

@Diari Educació

"L'actuació de l'educadora social té com a destinataris tot el conjunt del centre escolar, no sols l'alumnat, també famílies, mestres i territori. Som agents socials, podem fer de tot i més, però la primera tasca és donar-se a conèixer"

Noemí Morales

@juanjo_saez

CUMBRE DE NIÑOS
POR el CAMBIO
CLIMÁTICO

@JudithSalt

La Renda Bàsica Universal ha de deixar de ser imaginari per explorar la proposta concreta i material.

Des de l'àmbit de l'acció social i comunitària n'hem exposat els motius i la reivindiquen amb el manifest @RendaBasicaARA

Ara serem al Consell Assessor
Ens hi va la vida!

25È ANIVERSARI DEL CEESC I CELEBRACIÓ DEL #DIAES

Amb el lema “Ets una peça ESsencial” el CEESC ha aglutinat enguany la celebració de tres efemèrides importants. El 2 d'octubre, Dia Internacional de l'Educació Social **#DiaES**, el 30è aniversari de la creació dels estudis universitaris i els 25 anys que el Parlament va aprovar la llei de creació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya.

I és que, tal i com afirmem en el **Manifest del #DiaES**, publicat el passat 2 d'octubre, “no ens feia falta una pandèmia per demostrar en el dia a dia que l'educació social és una professió substancial, fonamental, radical per aconseguir els drets de ciutadania del conjunt de la població”.

En aquest *Full* us volem fer un tastet dels que han estat els actes de celebració d'aquest aniversari i del **#DiaES**.

Celebrem i construïm professió 2021

Els actes de celebració del #DiaES van començar el 28 de setembre amb la ja habitual jornada que vol conèixer, reconèixer i donar veu a l'alumnat amb millor expedient acadèmic i també a l'alumnat amb els Treballs de Fi de Grau d'Educació Social amb la nota més alta de Catalunya del curs anterior. Enguany, es van celebrar 4 actes presencials descentralitzats, en un nou format més íntim que ha aportat proximitat entre alumnes i familiars amb la comunitat professional i educativa d'arreu del territori català.

ColzES

Va ser l'acte central de la celebració del #DiaES i el vam dur a terme durant el matí del 2 d'octubre a la Nau Bostik de Barcelona. La jornada va començar amb el podcast itinerant "I si parlem..." de Ràdio Intermitent, un espai de conversa i reflexió, en què van participar quatre professionals de l'educació social. Va continuar amb la proposta teatral de Sisme Creatiu "Vitamina Aire" i amb la rumba catalana de Micu. Vam fer un dinar de germanor i es va oferir un espai de micro obert per tal que aquells educadors i educadores que ho desitgessin, expliquessin en públic anècdotes i situacions singulars de la seva trajectòria com a professionals.

Il·luminem Catalunya d'Educació Social

Durant el #DiaES, 28 municipis de Catalunya van donar suport a la iniciativa de visibilitzar la tasca feta per les educadores i els educadors socials. 24 d'aquests municipis van il·luminar de blau algun edifici o element urbanístic. D'altres van mostrar el seu suport amb altres accions a les xarxes o al mateix municipi.

Les veus de l'Educació Social

Aquesta acció s'ha vist concretada en un espai a la web on hem preguntat pel futur de la professió a diferents persones que han tingut una estreta vinculació amb el CEESC durant aquests anys.

Campanya audiovisual

Al nostre canal de youtube podeu veure els 4 vídeos en què col·legiades i col·legiats parlen de diferents aspectes de la realitat de la professió i del CEESC.

Visita al Parlament

El 12 de novembre, una representació del CEESC va fer una visita privada al Parlament de Catalunya. Ens va rebre la presidenta Laura Borràs, a qui vam poder fer entrega de l'InformeES 2020 i del Manifest "Des de l'Educació Social, diem prou!". Us en parlarem més abastament en el proper *Full Informatiu*.

Carnaval de blogs

Us en parlem a les pàgines 24 i 25 d'aquest *Full Informatiu*.

Línia del temps

En els tres darrers números del *Full* incloent aquest, us hem anat desgranant les fites més importants de la història del CEESC (pàg. 14 i 15). ●

Trobareu informació més detallada de tots aquests actes a la nostra pàgina web.

IV CONGRÉS DE SERVEIS SOCIALS BÀSICS ESPECIALITZATS

Més de 500 professionals de l'àmbit social participen al IV Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats

Els passats 16 i 17 de setembre es va celebrar el IV Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats, en un format híbrid al Palau de Congressos de Girona i també en línia.

Durant dos dies, més de 500 professionals dels Serveis Socials van compartir i reflexionar al voltant de les dependències i l'autonomia, el model de Serveis Socials, les necessitats de la ciutadania i la situació dels i de les professionals, amb la crisi social i econòmica de la pandèmia com a marc.

Al llarg de tot el Congrés va quedar palesa la importància del desplegament urgent del Pla Estratègic de Serveis Socials 2021-24 (PESS), aprovat el desembre del 2020 al Parlament de Catalunya. Un PESS on hi ha posades grans expectatives per la seva aposta per una atenció universal des de la prioritat i l'acció preventiva i comunitària. Així com el desplegament del *Llibre Blanc de les Professions*, en el qual els col·legis professionals hi tenim molt a dir i volem participar en la seva elaboració.

Continguts

El contingut, en mans dels Comitès formats per 24 representants dels 4 col·legis professionals organitzadors, s'ha articulats entorn a 4 eixos, en 12 taules simultànies, de la mà de 32 ponents amb expertesa en cadascuna de les temàtiques, que van aportar discurs i coneixement, debat i reflexió, des del vessant acadèmic i professional. En destaquem:

EIX 1 Addiccions

1. El costat fosc del consum de pantalles i jocs d'atzar cal cercar-lo en les indústries que se'n beneficien.
2. Parlar de consum en l'adolescència no vol dir necessàriament parlar d'addiccions.
3. Cal anar en compte que la drogodependència no s'instauri fent un acompanyament educatiu en les primeres etapes de la infància i l'adolescència.
4. Manquen línies clares de com conceptualitzar els usos tecnològics i com treballar-los.

5. Les tecnologies no són ni bones ni dolentes, però no són neutres.
6. En època de confinament, l'ús de les noves tecnologies va generar una nova metodologia per l'educació, per l'atenció social, per l'atenció sanitària, per la gestió de les empreses.

EIX 2 Dependències relacionals en el cicle vital

1. Els vincles poden generar relacions de dependència emocional, però sobre una base segura poden promocionar autonomia.
2. L'autonomia és fonamental per assolir la igualtat com a dret.
3. Cal tenir en compte que els entorns són facilitadors o limitadors per al desenvolupament de les competències parentals.
4. Hi ha d'haver acompanyament en les competències parentals en situacions de divorci per evitar possibles relacions de dependència vers fills/filles.
5. És de vital importància l'acompanyament en la gent gran en situacions de pèrdues i dols, i l'acceptació de la dependència.
6. Hi ha una correlació entre dependència i autoestima. Com a éssers socials creem la codependència.

EIX 3 Diversitats i altres situacions que generen dependències

1. La manca d'habitatge perjudica la dignitat personal i situa la persona en situació vulnerable i dependent.
2. Molts cops el sensellarisme és conseqüència de violències anteriors.

3. Cal preguntar-se si, per als infants i joves migrats sols, el sistema ha estat de protecció o de fre per a la seva autonomia. La polaritat entre protecció d'infants tutelats i emancipació no està resolta.
4. Falta aprofundir en la recerca de les violències masclistes en dones amb discapacitat.
5. Discapacitat o diversitat funcional? L'ús del llenguatge marca els significats.
6. Cal preguntar-se sobre els drets de les persones amb discapacitat.
7. Abordar el malestar psíquic que ha pogut provocar la pandèmia abans que sigui un trastorn.

EIX 4 Sistemes generadors d'autonomia i dependència

1. Per tal que hi hagi paritat en la cura, cal canviar el model de masculinitat pel de coresponsabilitat.
2. La vinculació i la confiança són fonamentals per generar processos d'autonomia.
3. L'autonomia no s'entén en termes absoluts: cadascú necessita diferents nivells de suport. Cal un compromís ètic en la promoció de l'autonomia en un marc interdependent.
4. Els i les professionals han de tenir en compte que l'autonomia ha de ser percebuda i acceptada per la persona. El Sistema de Protecció Social actual que promou l'autonomia pot generar dependència de la persona envers el/la professional.
5. Hi ha invisibilitat de la situació dels i les professionals de l'àmbit social, manca de percepció social i de les institucions sobre les seves condicions de treball.

A més a més, s'hi van donar a conèixer 31 experiències, 22 de les quals van ser comunicacions i 9, pòsters, compartint i visibilitzant bones pràctiques que duen a terme els equips professionals de diferents serveis i entitats.

La conferència inaugural va anar a càrrec d'**Amador Fernández Savater**, investigador independent i activista polític i cultural i la de cloenda, a càrrec d'**Estrella Montolío**, catedràtica de Lingüística Hispànica i experta en comunicació. Podeu veure els vídeos d'aquestes dues conferències a la web del Congrés www.cssb.cat.

El **#CSSSBE** va comptar amb les actuacions de l'**Escola de Teatre SALIJ3**, amb testimonis colpidors de persones amb discapacitat, la **Performance Suspendida** que van escenificar les dependències des d'una visió terapèutica, la **Teresina Social** compartint les conclusions i un final de festa amb el grup musical **Xiula**. Així com l'exposició de fotos "Cartografies corporals de la vulnerabilitat" de l'artista **Isa Fontbona**.

Vam comptar amb la participació de **FESOCA de Girona**, que va oferir el servei d'interpret de llengua de signes en les conferències inaugural i de cloenda.

Una mirada interdisciplinària

Han culminat així 3 anys de treball dels quatre col·legis professionals que organitzem el Congrés conjuntament: Pedagogia (que ha gestionat la secretaria tècnica en aquesta edició), Treball Social, Psicologia i Educació Social. I que ja ve d'una llarga història de 24 anys, des que el 1997 es va organitzar la 1a Jornada sobre Serveis Socials d'Atenció Primària.

Des del CEESC volem felicitar al Col·legi de Pedagogia per encapçalar amb èxit l'organització del IV Congrés. També als comitès institucional, assessor, organitzador i científic, especialment a les representants del CEESC: **Marta Fité, Mireia Ballart, J. Gerard Sánchez, Laura Córdoba i Carme J. Villarreal**. I també a la Comissionada del IV Congrés, **Pilar Morral**. I posem, ara ja, la mirada cap al futur, cap el 5è Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats, del qual el CEESC n'encapçalarà l'organització.

El Congrés ha comptat amb el suport institucional de l'Ajuntament de Girona, del Departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, de DIPSALUT de la Diputació de Girona, de l'Ajuntament de Barcelona i de la Diputació de Barcelona. ●

CATÀLEG DE FORMACIÓ

ON LINE:

Taller sobre les proves pràctiques en un procés de selecció a l'administració local (12a i 13a edició) (20h)

Del 18 de gener al 24 de febrer i de l'1 de març al 7 d'abril

C: 70 € / NC: 100 € / A: 85 €

Formació totalment pràctica que se centra a treballar la preparació de les proves tècniques relacionades directament amb la pràctica professional, és a dir, els casos pràctics.

A càrrec de: Núria Ferrer i Santanach, *educadora social i pedagoga.*

PRESENCIAL:

Eines per a la participació i la transformació (12h)

De l'1 al 15 de febrer

C: 40 € / NC: 60 € / A: 50 €

El curs ofereix una caixa d'eines que es pot aplicar fàcilment amb els equips i/o grups de treball, i transportar a assemblees i altres trobades de caire social i comunitari per tal de facilitar sessions més participatives, relacionals, generar noves respostes creatives i compromís individual i grupal pel futur.

A càrrec de: Mireia Asensio, *formadora en l'acompanyament d'equips i grups de treball.*

ON LINE:

La mediació per principis. Reguladors de la intervenció mediadora (12h)

Del 2 al 23 de febrer

C: 40 € / NC: 60 € / A: 50 €

Aquesta formació planteja una forma d'intervenir inspirada en la negociació per principis i que aporta 12 criteris o principis des dels quals es poden construir acords operatius i sostenibles treballant tant la dimensió individual, com la dimensió col·lectiva.

A càrrec de: Sònia Miguel, *equip Calidoscopi.*

PRESENCIAL:

El paper del professional de l'educació social a presons (20h)

Del 4 al 14 de març

C: 70 € / NC: 100 € / A: 85 €

Contextualitzarem l'àmbit penitenciari i l'objectiu de la institució, el model d'intervenció que posa la mirada en allò que podem afavorir i acompanyar per tal de generar canvis que promoguin el desistiment delictiu i la reinserció.

A càrrec de: Raquel López, *educadors social al Centre Penitenciari Quatre Camins, Anna Maria Torres, educadora social al Centre Penitenciari Quatre Camins, i Anna Maria Sanjuan, educadora social. Subdirecció General de Programes de Rehabilitació i Sanitat.*

CÀPSULES

ON LINE: L'educador/a social com a docent en els cicles formatius

Dijous, 27 de gener, a les 18.00 h

En aquesta Càpsula tractarem sobre les possibilitats que tenen les educadores i els educadors socials com a docents a la secundària, concretament, en els cicles formatius. Abordarem les especialitats que s'hi poden impartir, els requisits, la via d'accés a la borsa de treball, etc.

A càrrec de: Paulo Outeiral, *educador social i pedagog de formació, actualment treballa a la borsa docent del Departament d'Educació al cos de secundària.*

ON LINE: La praxis de la mediació

Dimarts, 18 de gener, a les 18.00 h

Com cada any, des del Col·lectiu de Professionals de la Mediació del CEESC se celebra el Dia Europeu de la Mediació oferint una Càpsula reivindicativa i alhora informativa sobre la mediació i l'Educació Social. Aquesta vegada se seguirà amb la sèrie de Càpsules programades durant el 2021 sota el títol "La praxis de la mediació".

JORNADA PRESENCIAL: Límits i reptes de l'Educació Social i Salut Mental

Dijous, 10 de febrer, 18.00 h.
Seu del CEESC a Barcelona.

Aquesta Càpsula posarà sobre la taula els interrogants que presenta la nostra presència dintre del camp biomèdic amb els següents focus: l'eliminació de l'estigma; eines que redueixen la sobremedicació en el sector, i l'aproximació bàsica a la noció de salut mental col·lectiva com a qüestió ètica més enllà de les polítiques institucionalitzadores.

A càrrec de: Asun Pié, *pedagoga i educadora social, membre del Grup d'Investigació CareNet. I Jaume Funes, psicòleg, educador i periodista.*

FULL INFORMATIU JOVES EXTUTELATS LÍNIA DEL TEMPS SERVEIS SOCIALS ACTIVA'T 25È ANIVERSARI IV CSSBE

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

SEU SOCIAL

Aragó, 141-143, 4
08015 Barcelona
Tel. 934 521 008
ceesc@ceesc.cat

GIRONA

Ibèria, 4, baixos
17005 Girona
Tel. 972 249 276
girona@ceesc.cat

CAMP DE TARRAGONA

Pau Claris, 2
43005 Tarragona
Tel. 977 104 081
tarragona@ceesc.cat

TERRES DE L'EBRE

Ramón Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
Tel. 977 770 177
terresdelebre@ceesc.cat

LLEIDA

Rambla Ferran, 32
25007 Lleida
Tel. 973 289 434
lleida@ceesc.cat

